Naturtypekartlegging i Lillehammer kommune 2018

Torbjørn Høitomt og Lars Erik Høitomt

BioFokus-rapport 2019-4

Ekstrakt

BioFokus har på oppdrag fra Lillehammer kommune foretatt kvalitetssikring og nykartlegging av naturtypelokaliteter etter DN-håndbok 13 i Lillehammer kommune øst for Gudbrandsdalslågen/ Mjøsa. Det er kartlagt et vidt spekter av lokaliteter knyttet til hovedtypene kulturmark, våtmark og skog.

Nøkkelord

Oppland
Lillehammer
Naturtypekartlegging
Nykartlegging
Kvalitetssikring
Verdisetting

Omslag

FORSIDEBILDER
Øvre: Huldretorvmose langs Mesnaelva (foto: Torbjørn Høitomt)
Midtre: Gammel gransumpskog ved Djupsaugflø (foto: Lars Erik Høitomt)
Nedre: Gjengroende kulturmark ved Storhove (foto: Lars Erik Høitomt)

LAYOUT (OMSLAG)
Blindheim Grafisk

ISSN: 1504-6370
ISBN: 978-82-8209-718-5

Biofokus-rapport 2019-4

Tittel

Naturtypekartlegging i Lillehammer kommune 2019

Forfatter

Torbjørn Høitomt og Lars Erik Høitomt

Dato

01.02.2019

Antall sider

40 sider inkl. vedlegg

Publiseringstype

Digitalt dokument (Pdf). Som digitalt dokument inneholder denne rapporten "levende" linker.

Oppdragsgiver

Lillehammer kommune v/Marte Sofie Søreide og Anders Breili

Tilgjengelighet

Dokumentet er offentlig tilgjengelig.

Andre BioFokus rapporter kan lastes ned fra:
http://biolitt.biofokus.no/rapporter/Litteratur.htm

BioFokus: Gaustadallèen 21, 0349 OSLO
Telefon 2295 8598
E-post: post@biofokus.no Web: www.biofokus.no

Forord

Stiftelsen Biofokus har på oppdrag fra Lillehammer kommune foretatt en kvalitetssikring og nykartlegging av naturtyper i østlige deler av Lillehammer kommune. Marte Sofie Søreide og Anders Breili har vært kontaktpersoner hos oppdragsgiver. Torbjørn Høitomt har vært prosjektleder hos BioFokus. Lars Erik Høitomt har vært prosjektmedarbeider. Terje Blindheim, BioFokus, var prosjektansvarlig.

Denne rapporten oppsummerer status for naturtypekartleggingen på østsiden for Gudbrandsdalslågen/Mjøsa etter arbeidet i 2018. Vi vil også peke på videre kartleggingsbehov i området.

Nordre Land, 1. februar 2018

Torbjørn Høitomt

Huldretorvmose her fotografert ved Langflø ved Mesnaelva. Foto: Torbjørn Høitomt

Sammendrag

BioFokus har på oppdrag fra Lillehammer kommune foretatt kvalitetssikring og nykartlegging av naturtypelokaliteter etter DN-håndbok 13 i Lillehammer kommune øst for Gudbrandsdalslågen/Mjøsa. Det er kartlagt et vidt spekter av lokaliteter knyttet til hovedtypene kulturmark, våtmark og skog.

BioFokus kvalitetssikret eller nykartlagt til sammen til sammen 46 lokaliteter under feltarbeidet i 2018. 5 av disse lokalitetene er ligger i vestlige deler av kommunen etter konkrete bestillinger av kartlegging i mindre, utvalgte områder her. I tillegg er ytterligere 42 lokaliteter enten slettet eller ansett for å være av så god kvalitet at ny kartlegging ikke er nødvendig i denne omgang. I alt er altså 88 lokaliteter behandlet i dette prosjektet.

Av disse er to vurdert som svært viktige (A-verdi), 29 som viktige (B-verdi) og 15 som lokalt viktige (C-verdi). Det er påvist til sammen 32 ulike rødlistearter i de 46 registrerte naturtypelokalitetene.

Mange av områdene som på forhånd ble prioritert gjennom dialog mellom Lillehammer kommune og BioFokus ble oppsøkt/kartlagt under arbeidet i 2018. Det har vært et sterkt fokus på kvalitetssikring og nykartlegging har kun skjedd i nokså beskjeden grad. Det er nykartlagt 18 lokaliteter i øst for Lågen/Mjøsa.

Innhold

1 INNLEDNING/BAKGRUNN 5

2 GJENNOMFØRING 5

2.1 PRIORITERTE OMRÅDER 5
2.2 TIDLIGERE UNDERSØKELSER 6
2.3 BEHANDLING AV GAMLE NATURTYPEDATA 6
2.4 RØDLISTEARTER 6

3 RESULTATER 7

3.1 OVERSIKT OVER KARTLAGTE NATURTYPER 7
3.2 ARTSMANGFOLD 8
3.3 REGISTRERINGSSTATUS 10

4 DISKUSJON 13

4.1 VURDERING AV SPESIELLE NATURVERDIER. 13
4.2 SKJØTSELSBEHOV 13
4.3 VIDERE KARTLEGGINGSBEHOV 13

5 LITTERATUR 13

Figur 1: Gammel sumpskog med gran ved Djupsaugflø langs Mesnaelva. Foto: Lars Erik Høitomt.

1 Innledning/bakgrunn

I forordet til første utgave av naturtypehåndboka (Direktoratet for Naturforvaltning 1999) står følgende: *"Det er et politisk mål at alle landets kommuner skal gjennomføre kartlegging og verdisetting av viktige områder for biologisk mangfold på sine arealer (St. meld. nr. 58 (1996/97)). Den kommunale kartleggingen omfatter naturtyper, vilt, rødlistearter, ferskvannslokaliteter og marint biologisk mangfold." Senere har den såkalte DN-13 kartleggingen gradvis blitt faset ut, men den er fortsatt kommunenes beste verktøy for å skaffe oversikt over naturverdiene i sin kommune.*

Hovedformålet med kartleggingen og kvalitetssikringen i Lillehammer kommune var å skaffe til veie oppdatert kunnskap om utvalgte areal i østlige deler av kommunen. I den forbindelse ble det gjort en vurdering av nær alle kartlagte naturtyper på arealene øst for Gudbrandsdalslågen/Mjøsa.

Arbeidet som er gjort i denne forbindelse, er finansiert med midler fra Lillehammer kommune. Den totale kostnadsrammen for prosjektet var på 250 000 kr eks. mva.

Feltarbeidet ble utført i perioden juni-oktober 2018 med påfølgende rapportering høsten og vinteren 2018. Felt- og rapporteringsarbeid knyttet til dette prosjektet er utført av Torbjørn Høitomt (prosjektleder) og Lars Erik Høitomt. Data er systematisert i programmet Natur2000. Lillehammer kommune bør på dette grunnlag oppdatere Naturbase i samarbeid med Miljødirektoratet.

Metoden for kartlegging følger DN-håndbok 13, revidert utgave (Direktoratet for Naturforvaltning 2007). Det henvises til denne og da spesielt kapitlene 1-4 og 6 for en nærmere redegjørelse av kriterier for utvelgelse av naturtyper og verdisetting av dem.

2 Gjennomføring

2.1 Prioriterte områder

Hovedoppdraget var generell gjennomgang og kvalitetssikring av gamle naturtypedata øst for Gudbrandsdalslågen/Mjøsa i Lillehammer kommune. Oppdragsgiver kom samtidig med forslag til særlig prioriterte arealer innenfor østlige deler av kommunen. Disse forslagene ble i all hovedsak konsentrert til områder der arealendringer er forslått eller planlagt i nær fremtid. De prioriterte områdene var:

- Mellom Nordseterveien og Sjøseterveien
- Kulturlandskapet NV for Birkebeineren skistadion
- Mellom Nordseter og Sjusjøen
- Storhove/Nordhove

2.2 Tidligere undersøkelser

Mange av de eldre naturtypedataene i kommunen stammer fra et større studentarbeid utført av Hans Chr. Gjerlaug i kommunen tidlig på 1970-tallet. En del av dataene fra denne kartleggingen har senere blitt oversatt til naturtypelokaliteter, særlig lokaliteter med rikmyr og rik sumpskog. Videre har Anders Breili i Lillehammer kommune gjort store mengder artsregisteringer i kommunen i en årrekke (Artskart 2018, Breili 2010). Disse kartleggingene har også ført til en del naturtyperegistreringer.

Det er også avgrenset en del lokaliteter i andre sammenhenger, særlig i kulturlandskapet der blant annet en del lokaliteter med forekomst av dragehode er kartlagt de senere år (Larsen 2016).

2.3 Behandling av gamle naturtypedata

Alle eksisterende data i Naturbase for arealene i Lillehammer kommune øst for Gudbrandsdalslågen/Mjøsa er vurdert i forbindelse med oppdateringsarbeidet. Alle avgrensninger av nyere dato med god beskrivelse videreføres uten endring. Lokaliteter med dårlig beskrivelse/avgrensning vurderes på nytt og videreføres eller slettes. Ved videreføring vil eventuelle relevante data fra Naturbase eller andre kilder videreføres. Lokaliteter som slettes listes opp og det angis årsak til sletting.

2.4 Rødlistearter

Spesielle arter som er kartlagt gjennom prosjektet, er gjort tilgjengelig i Artskart (Artsdatabanken & GBIF Norge 2011). Legg merke til at rødlisteartene listet opp i **Feil! Fant ikke referansekilden.** både er eldre funn med god presisjon fra nykartlagte eller kvalitetssikrete lokaliteter og nye data fra 2018.

Figur 2: Til venstre: mjuktjafs (VU) fra Mesnaelva, foto: Torbjørn Høitomt. Til høyre: almeskinn (VU) fra Nord Hove, foto: Lars Erik Høitomt.

3 Resultater

3.1 Oversikt over kartlagte naturtyper

Av de 46 registrerte lokalitetene er 2 vurdert som svært viktige (A-verdi), 29 som viktige (B-verdi) og 15 som lokalt viktige (C-verdi) (Figur 3). Det har i utgangspunktet ikke vært prioritet å kartlegge lokalt viktige (C-verdi). Se Figur 5 for en oversikt over lokalitetenes geografiske beliggenhet. Til sammen er det kartlagt 17 ulike naturtyper i prosjektet, der gammel granskog, rik edelløvskog, naturbeitemark og slåttemark er de vanligst forekommende typene.

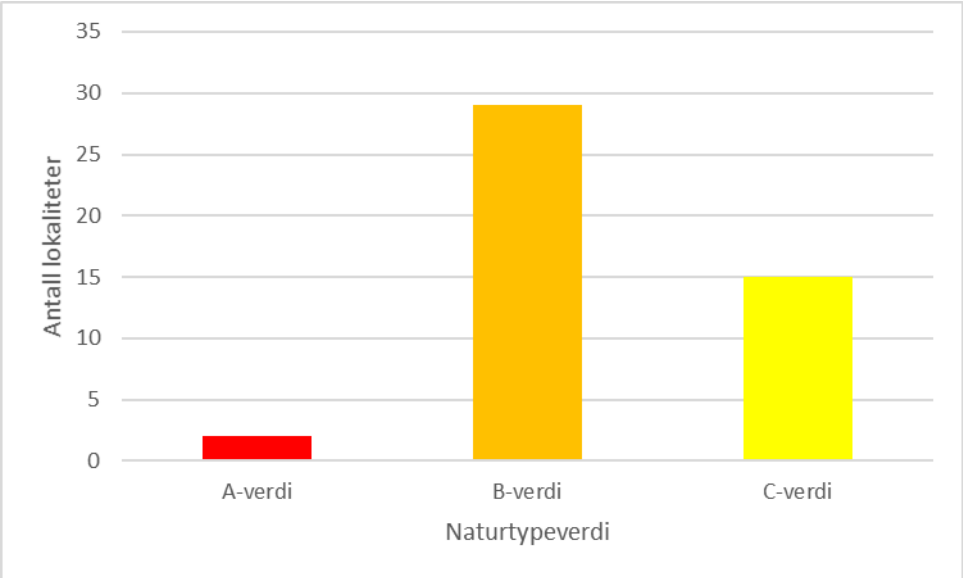

Figur 3: Fordeling av naturtyper sett i forhold til verdi.

Tabell 1: Antall lokaliteter fordelt på naturtype.

Naturtype	Antall lokaliteter
Engpregete erstatningsbiotoper	1
Erstatningsbiotoper på tresatt mark	1
Flommarksskog	1
Gammel boreal lauvskog	2
Gammel granskog	9
Gammel sump- og kildeskog	2
Gråor-heggeskog	1
Kilde og kildebekk	1
Naturbeitemark	7
Rik blandingsskog i lavlandet	1
Rik boreal lauvskog	1
Rik edelløvskog	5
Rik sumpskog	5
Rikmyr	1
Slåttemark	6
Slåttemyr	1
Sørvendte berg og rasmarker	1

3.2 Artsmangfold

Det er påvist til sammen 31 rødlistearter i de 46 registrerte naturtypelokalitetene (Figur 4). Mange av artene er registrert mange ganger, blant annet gubbeskjegg (NT), sprikeskjegg (NT), rosenkjuke (NT), sukkernål (NT), granseterlav (NT) og dragehode (VU). Av mer lokalt sjeldne og interessante arter kan almeskinn (NT) og strykmose (LC) nevnes. Begge disse artene er ikke tidligere påvist i Oppland eller Hedmark. En oversikt over alle rødlistearter og antall funn er gitt i tabell 2.

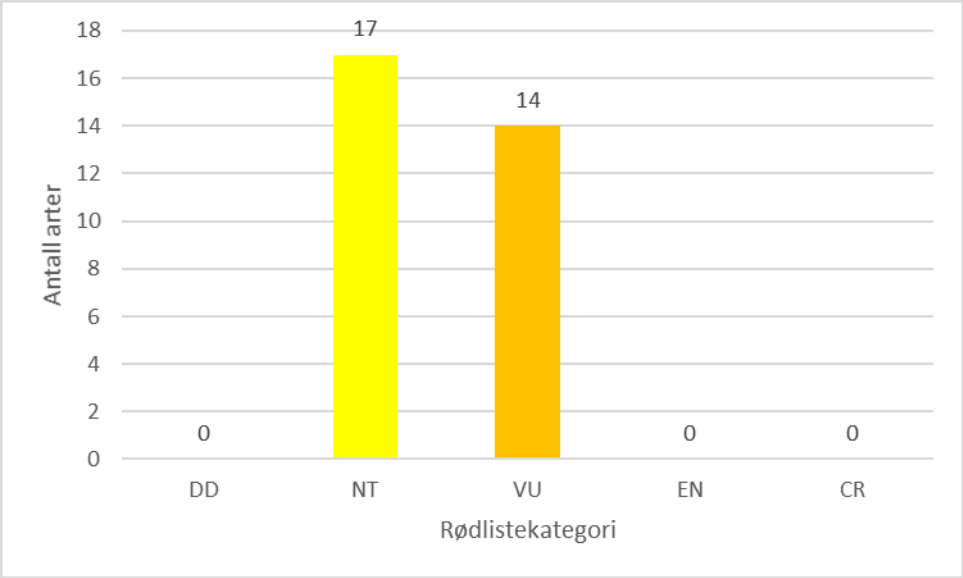

Figur 4: Fordeling av rødlistearter på rødlistekategori (jfr. Norsk rødliste for arter 2010).

Tabell 2: Oversikt over registrerte rødlistearter knyttet til naturtypelokalitetene.

Artsgruppe	Norsk navn	Vitenskapelig navn	Rødliste-kategori	Siste funnår
Karplanter	Skogkrattsoleie	Ranunculus polyanthemos	NT	2018
	Vårveronika	Veronica verna	NT	2010
	Smalfrøstjerne	Thalictrum simplex	NT	2018
	Engbakkesøte	Gentianella campestris	NT	2018
	Enghaukeskjegg	Crepis praemorsa	NT	2010
	Dragehode	Dracocephalum ruyschiana	VU	2018
	Ask	Fraxinus excelsior	VU	2018
	Alm	Ulmus glabra	VU	2018
	Trollnype	Rosa pimpinellifolia	VU	2018
	Skogsøtgras	Glyceria lithuanica	VU	2018
Lav	Gubbeskjegg	Alectoria sarmentosa	NT	2018
	Sukkernål	Chaenotheca subroscida	NT	2018
	Granseterlav	Hypogymnia bitteri	NT	2018
	Rustdoggnål	Sclerophora coniophaea	NT	2018
	Rimnål	Chaenothecopsis viridialba	NT	2018
	Mjuktjafs	Evernia divaricata	VU	2018
	Trollsotbeger	Cyphelium karelicum	VU	2018
	Sprikeskjegg	Bryoria nadvornikiana	NT	2018
Moser	Strykmose	Cinclidotus fontinalides	LC*	2018

	Huldretrovmose	Sphagnum wulfianum	VU	2018
	Grassigd	Dicranum angustum	VU	2018
Sopp	Rosenkjuke	Fomitopsis rosea	NT	2018
	Svartsonekjuke	Phellinus nigrolimitatus	NT	2018
	Gråfiolett køllesopp	Alloclavaria purpurea	NT	2010
	Musserongvokssopp	Cuphophyllus fornicatus	NT	2010
	Rødskivevokssopp	Hygrocype quieta	NT	2010
	Røykkøllesopp	Clavaria fumosa	NT	2002
	Trappepiggsopp	Climacodon septentrionalis	VU	2018
	Almeskinn	Granulobasidium vellereum	VU	2018
	Rødnende lutvokssopp	Neohygrocybe ingrata	VU	2010
	Flammevokssopp	Hygrocybe intermedia	VU	2010
	Mørkskjellet vokssopp	Hygrocybe turunda	VU	2010
***Strykmose er vurdert som LC, men ble funnet ny for Innlandet.**				

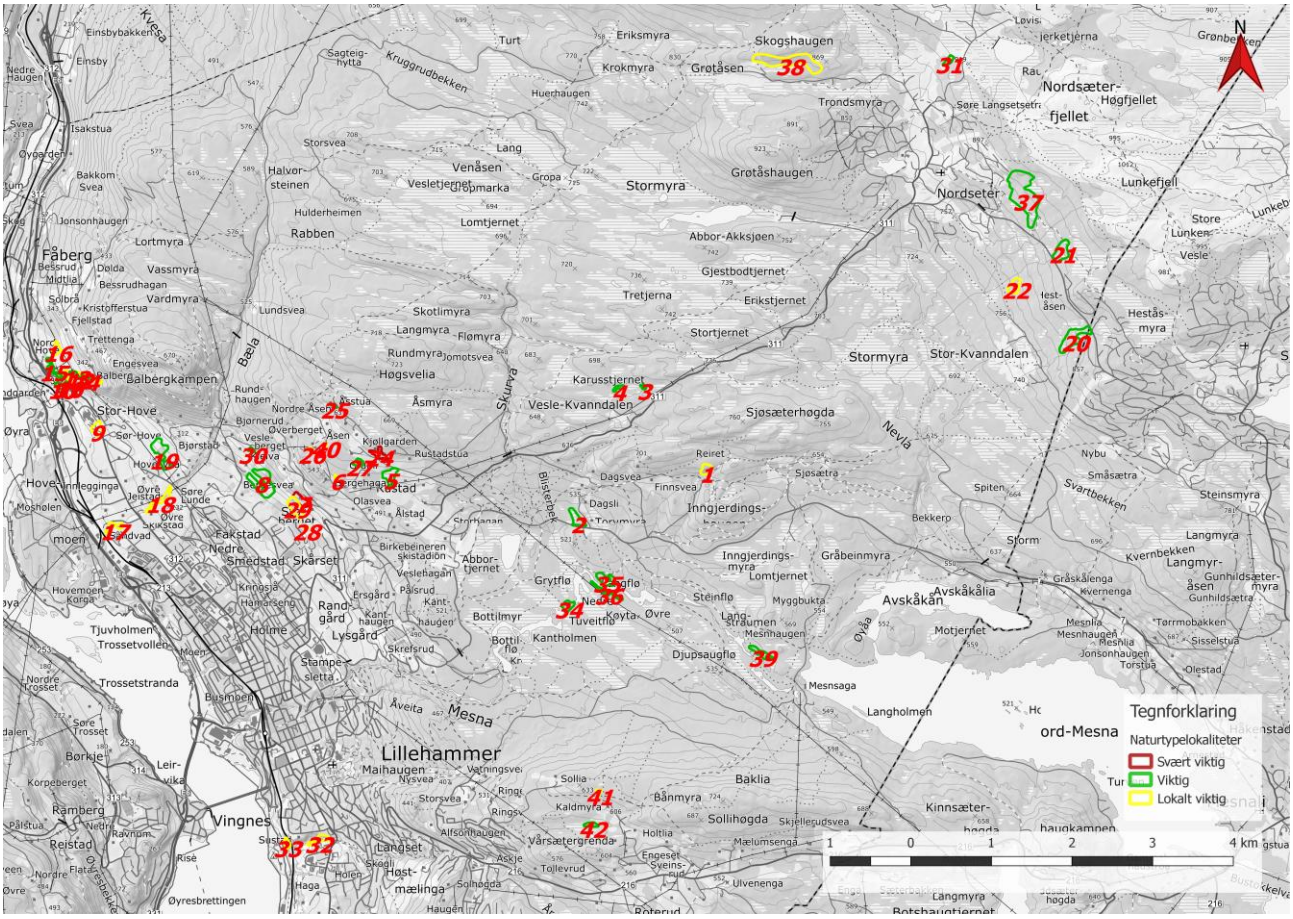

Figur 5: Oversikt over kvalitetssikrete og nykartlagte naturtypelokaliteter i østlige deler av Lillehammer kommune.

3.3 Registreringsstatus

De økonomiske rammene til dette prosjektet tillot ikke å kartlegge enkeltområder svært grundig. De prioriterte områdene ble nokså grundig, men det kan fortsatt finnes enkelte mindre arealer med naturverdier som ikke er fanget opp også her. Det er imidlertid foretatt en totalgjennomgang av alle naturtypedata øst for Lillehammer kommune Gudbrandsdals-lågen/Mjøsa. Naturtypedatasettet for denne delen av kommunen er nå derfor av god kvalitet. Det er kun én eneste lokalitet i denne delen av kommunen som fortsatt er vurdert å ha dårlig datakvalitet (se tabell 3).

Lok-nummer	BN-nummer	Lokalitetsnavn	Kartlagt år	Kommentar	Data-kvalitet	Handling 2018
1		Reiret SØ	2018		God	Nykartlegging
2		Sjøsetervegen	2018		God	Nykartlegging
3		Vesle-Kvanndalen I	2018		God	Nykartlegging
4		Vesle-Kvanndalen II	2018		God	Nykartlegging
5	BN00030074	Rustad II	2018		God	Revidert
6	BN00030077	Bergehaga	2018	Størrelse sterkt redusert	God	Revidert
7	BN00030010	Storberget III	2018		God	Revidert
8	BN00030081	Bergesvea	2018		God	Revidert
9	BN00030007	Storhove	2018		God	Revidert
10	BN00030076	Storhove N II	2018		God	Revidert

11	BN00099446	Storhove N I	2018		God	Revidert
12	BN00030068	Balberg	2018		God	Revidert
13	BN00099447	Nedenfor Balberg gård	2018		God	Revidert
14		Nedenfor Balberg gård II	2018		God	Nykartlegging
15		Nord-Hove II	2018		God	Nykartlegging
16	BN00030002	Søre Nordhove I	2018		God	Revidert
17	BN00030052	Skilstad	2018		God	Revidert
18	BN00030070	Bæla	2018		God	Revidert
19	BN00030065	Hovesvea	2018		God	Revidert
20		Heståsbekken	2018		God	Nykartlegging
21		Heståsen NV	2018		God	Nykartlegging
22		Stor-Kvanndalen N	2018		God	Nykartlegging
24	BN00030071	Rustad	2018		God	Revidert
25	BN00030085	Åsstua	2018	Størrelse sterkt redusert	God	Revidert
26	BN00030087	Kleiva	2018		God	Revidert
27	BN00030072	Granli	2018	Størrelse redusert	God	Revidert
28	BN00030009	Storberget	2018		God	Revidert
29	BN00030078	Storberget II	2018		God	Revidert
30		Vesleberget S	2018		God	Nykartlegging
31		Snauskallen Ø	2018		God	Nykartlegging
32	BN00030054	Åretta, nedre deler	2018	Del av gammel lok Sustad	God	Revidert
33		Sustad S	2018		God	Nykartlegging
34		Grytflø S	2018		God	Nykartlegging
35		Langflø Ø	2018		God	Nykartlegging
36		Nedre Køyta S	2018		God	Nykartlegging
37	BN00069383	Høgfellia	2018		God	Revidert
38		Grøtåsen Ø	2018		God	Nykartlegging
39		Djupsaugflø	2018		God	Nykartlegging
40	BN00030086	Kjøll	2018		Middels	Revidert
41	BN00030168	Kaldmyra	2018		God	Revidert
42	BN00110591	Askjellrudåsen N for	2018		God	Revidert
	BN00099452	Ovenfor Balberg gård	2010	Nær 100 % overlapp med figur fra 2012		Slettes
	BN00030064	Bjørstad	2018	Hogget		Slettes
	BN00030066	Grilstad	2018	Dam gjenfylt		Slettes
	BN00030008	Grilstad	2018	Hogget		Slettes
	BN00030053	Skilstad	2018	Ødelagt		Slettes
	BN00030084	Vesleby	2018	Ingen kvaliteter påvist		Slettes
	BN00099454	Vesleberget	2010	Gjengrodd/verdier sannsynligvis tapt		Slettes
	BN00030083	Vesleby	2018	Ingen kvaliteter påvist		Slettes
	BN00030082	Bergesvea	2018	Ingen kvaliteter		Slettes

				påvist		
	BN00030080	Bergesvea	2018	Sterkt gjødslet		Slettes
	BN00030000	Storberget	2018	Helt gjengrodd/delvis innlemmet i annen lokalitet		Slettes
	BN00030051	Storberget	2018	Uten kvaliteter		Slettes
	BN00030076	Olasvea	2018	Sterkt gjødselpreget		Slettes
	BN00030073	Granli	2018	Tett ungskog		Slettes
	BN00030153	Nevelvatnet, øst for	2018	Lave kvaliteter		Slettes
	BN00030162	Nordsæter (N)	2018	Myr ikke rik nok for utfigurering		Slettes
	BN00030162	Nordsæter (S)	2018	Inngår i annen lokalitet		Slettes
	BN00029999	Storhove	2002	Gjerlaug	Dårlig	Uendret
	BN00116896	Enga, Roverud	2016	Kartlagt MFU	God	Uendret
	BN00099450	Dampsaga	2009	Kartlagt Anders Breili	God	Uendret
	BN00092490	Korgen	2012	Kartlagt Anders Breili	God	Uendret
	BN00092484	Moshølen,S for	2012	Kartlagt Anders Breili	God	Uendret
	BN00092495	Fåberg, N for	2012	Kartlagt Anders Breili	God	Uendret
	BN00092481	Balbergevja	2012	Kartlagt Anders Breili	God	Uendret
	BN00093514	Balberglia V	2012	Kartlagt BioFokus	God	Uendret
	BN00030069	Storhove	2012	Kartlagt Jon Bekken	God	Uendret
	BN00099451	Bergesvea	2010	Kartlagt Anders Breili	God	Uendret
	BN00099453	Bergesvea sør	2010	Kartlagt Anders Breili	God	Uendret
	BN00099448	Storberget nord	2010	Kartlagt Anders Breili	God	Uendret
	BN00030176	Flømyra, myr sør for	2009		God	Uendret
	BN00069379	Flømyra, myr nord for	2008	Kartlagt Jon Bekken	God	Uendret
	BN00030001	Storsvea	2008	Kartlagt Jon Bekken	God	Uendret
	BN00069377	Karustjern, myr øst for	2008	Kartlagt Jon Bekken	God	Uendret
	BN00030146	Stortjernet, myr sør for	2008	Kartlagt Jon Bekken	God	Uendret
	BN00030147	Gropmarka, myr	2008	Kartlagt Jon Bekken	God	Uendret
	BN00069378	Gropmarka, myr	2008	Kartlagt Jon Bekken	God	Uendret
	BN00093506	Svartberget ved Balberg	2012	Kartlagt BioFokus	God	Uendret
	BN00069433	Roverud	2006	Kartlagt MFU, over ti år siden	Middels	Uendret
	BN00030097	Lillehammer, søndre	2012	Kartlagt Jon	Middels	Uendret

		park		Bekken, litt tynn beskrivelse		
	BN00030175	Nevelfjell	2011	Kartlagt bl.a. A. Breili	Middels	Uendret
	BN00069384	Skogshaugen	2009	Kartlagt bl.a. A. Breili	Middels	Uendret

4 Diskusjon

4.1 Vurdering av spesielle naturverdier

Naturen i den kartlagte delen av Lillehammer er ikke veldig spektakulær, men arealer med lokalt til regionalt viktige naturverdier finnes innimellom. Særlig må baserike slåttemarker og naturbeitemarker trekkes fram. Her finnes flere forekomster av dragehode, krattsoleie og en rekke sjeldne og trua beitemarkssopp. Videre finnes en del både rik og gammel sumpskog og gammel granskog, trolig ganske mange flere enn det som er kartlagt til nå, men mest i nokså høyereliggende områder. Av enkeltarter her bør gode forekomster av mjuktjafs (VU) og huldretorvmose (VU) nevnes.

4.2 Skjøtselsbehov

Mange av de kartlagte naturbeitemarks- og slåttemarkslokalitetene nordvest for Birkebeinerstadion i dette prosjektet har et akutt behov for gjenopptatt skjøtsel for at verdiene skal kunne bevares på sikt. Behovet for skjøtsel er angitt i korte trekk i lokalitetsbeskrivelsene. Det anbefales å utarbeide skjøtselsplaner for de mest verdifulle lokalitetene der dette ikke allerede er gjort.

4.3 Videre kartleggingsbehov

Det er vanskelig å peke på spesielle områder øst i Lillehammer kommune som nå er særlig mangelfullt kartlagt. Mye tyder på at områdene på begge sider av Mesnaelva mellom Mesnasaga og Bottilflø kan huse flere naturtypelokaliteter med høy verdi. Gropmarka er et annet område med potensiale for viktige og svært viktige naturtyper som ikke ble prioritert for kartlegging i 2018.

5 Litteratur

Artskart 2019. Artsdatabanken & GBIF Norge, internett. http://artskart.artsdatabanken.no/

Breili, A. 2010. Dragehode i Lillehammer kommune. https://docplayer.me/69321894-Dragehode-i-lillehammer-kommune.html

Larsen, B.H. 2016. Verdifulle kulturlandskapslokaliteter på Roverud Gård i Lillehammer, Miljøfaglig Utredning notat 2016-4.

Vedlegg 1 - Naturtypelokaliteter

••

1 Reiret SØ

Gammel granskog – Gammel høyereliggende granskog Verdi: C Areal : 14 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av Lars Erik Høitomt og Torbjørn Høitomt (BioFokus) den 12.06.2018 i forbindelse med kvalitetssikring og nykartlegging av naturtyper øst og nord for Lillehammer på oppdrag fra Lillehammer kommune. Rødlistekategorier følger norsk rødliste for arter 2015 og norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger nord for Inngjerdingshaugen, sørøst for Reiret i Lillehammer kommune, Oppland fylke. Lokaliteten er nokså bratt i sentrale deler blant annet med et bratt og åpent sva med svakt utviklet sørbergpreg. Berggrunnen er dominert av rik sandstein noe som gir rik vegetasjon i bratte eller sigpregete partier.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypelokaliteten gjelder en gammel granskog med utforming gammel høyereliggende granskog. Vegetasjonstypen kan kategoriseres som svak-lågurtskog. Tresjiktet består utelukkende av gran. Feltsjiktet innehar arter som fugletelg, hengeving, gauksyre, knollerteknapp og blåbær. Skogen er i sein optimalfase med enkelte partier i sammenbrudd. En god del dødved av gran ligger spredt på lokaliteten, det aller meste som halvgrove læger i tidlige eller middels nedbrytningsstadier. Skogen har nok vært gjennomhugget fra gammelt av, men har senere fått stå i fred, i alle fall de siste 80-90 årene. Høyere opp i lokaliteten, ovenfor berget, er det tørrere og skrinnere mark med mer sturende granskog. Noen av trærne her er imidlertid nokså gamle. Noe rike sig med blant annet storkransmose, mjødurt, skogstorkenebb, engsoleie, vendelrot og hengeaks finnes innimellom den ellers fattige til intermediære vegetasjonen. Det finnes noe dødved særlig i nedre deler, mest nokså nydannet av middels dimensjoner. Et bratt og til dels åpent svaberg finnes sentralt i lokaliteten.

Artsmangfold: Rosenkjuke Fomitopsis rosea (NT-nær truet) ble funnet på enkelte granlæger, særlig litt godt nedbrutte læger. Sprikeskjegg Bryoria nadvornikiana (NT) og gubbeskjegg Alectoria sarmentosa (NT) ble funnet på flere grankvister. Sukkernål Chaenotheca subroscida (NT) ble funnet på bark hos noen av de eldste grantrærne. Det forventes å være et middels potensial for artsforekomster av flere kravfulle arter vedlevende sopp. Randkvistlav Hypogymnia vittata (LC-livskraftig) ble funnet på skyggefulle lave bergknauser. Granstokkjuke Phellinus chrysoloma (LC) og rødrandkjuke Fomitopsis pinicola (LC) er vanlige nedbrytere på gran i området.

Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten grenser til en hogstflate i vest, noe som har gitt en god del kanteffekter i form av stormfellinger. Bortsett fra spor av gammel hogst, bærer ikke skogen preg av menneskelig inngripen fra nyere tid.

Fremmede arter: Ingen arter registrert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten utgjør et gjenstående fragment av gammel granskog. Den eldre skogen i området er i stor grad oppstykket av hogstflater og yngre produksjonsskog.

Verdivurdering: Relativt liten lokalitet med gammel granskog på halvrik mark med tresjikt i sein optimalfase. Lokaliteten har forekomster av fire NT-arter som typisk er knyttet til eldre granskog. Lokaliteten har ganske stor tetthet av liggende dødved, men kontinuiteten er middels-lav. Lokaliteten vurderes som lokalt viktig C-verdi.

Skjøtsel og hensyn: Skogens verdier for biologisk mangfold utvikler seg best uten menneskelig inngripen og er ikke avhengig av skjøtsel.

••

2 Sjøsetervegen

Rik sumpskog, kildeskog og strandskog – Rik gransumpskog Verdi: B Areal : 20 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av Torbjørn Høitomt og Lars Erik Høitomt (begge BioFokus) den 12.06.2018 i forbindelse med kvalitetssikring og nykartlegging av naturtyper øst og nord for Lillehammer på oppdrag fra Lillehammer kommune. Rødlistekategorier følger norsk rødliste for arter 2015 og norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i et ganske flatt skogområde rett sør for Dagsli langs Sjøsetervegen i Lillehammer kommune, Oppland fylke. Berggrunnen består av halvrike sandsteiner overdekt med tykke torvlag og moreneavsetninger.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen rik sumpskog, kildeskog og strandskog med utformingen rik gransumpskog. Noe mer høgstaudepreget skog og tørrere lyngdominert skog inngår også i lokaliteten. Tresjiktet er grandominert med innslag av bjørk og gråor. Feltsjiktet er dominert av arter som sumphaugeskjegg, korallrot, nubbestarr, bekkeblom, maiblom, fugletelg, hengeving, skogsnelle, teiebær, stri kråkefot, myrhatt og myrfiol. Det finnes en del gammel, sturende gran i lokaliteten og skogen er generelt nokså bra sjiktet. Noe dødved finnes spredt, men mest i tidlige nedbrytningsstadier. Rik gransumpskog er vurdert som sterkt truet (EN) på den siste rødlista for naturtyper.

Artsmangfold: Sukkernål Chaenotheca subroscida (NT-nær truet) ble funnet på bark hos enkelte gamle grantrær på lokaliteten. Det er noe potensial for flere artsforekomster av kravfulle lav knyttet til gamle grantrær.
Bruk tilstand og påvirkning: Det finnes noen eldre grøfter i området, men disse er svært grunne og har i dag svært begrenset dreneringseffekt. Videre er skogen tydelig påvirket av tidligere tiders inngrep, men det finnes ikke nye hogstinngrep i eller i umiddelbar nærhet til lokaliteten.
Fremmede arter: Ingen arter registrert.
Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en av flere rike sumpskogspartier i området. Mange av sumpskogene er imidlertid grøftet i varierende grad og det er ganske få som er helt intakte.
Verdivurdering: Middels stor til stor sumpskogslokalitet med tresjikt av eldre gran og relativt høy dekning av kravfulle urter som er typisk for fuktige skogtyper. Lokaliteten har forekomst av én NT-art, men det er noe potensiale for artsforekomster av flere kravfulle lavarter knyttet til gammel gran. Lokaliteten har lite dødved og moderat med småskala variasjon i form av sokler, tuer og vannansamlinger. Lokaliteten fremstår som lite grøftet og bærer lite preg av menneskelige inngrep i nyere tid. Lokaliteten vurderes som viktig B-verdi.
Skjøtsel og hensyn: Skogens verdier for biologisk mangfold utvikler seg best uten menneskelig inngripen og er ikke avhengig av skjøtsel.
••

3 Vesle-Kvanndalen I

Rik sumpskog, kildeskog og strandskog – Rik gransumpskog Verdi: B Areal : 3 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av Torbjørn Høitomt og Lars Erik Høitomt (begge BioFokus) den 13.06.2018 i forbindelse med kvalitetssikring og nykartlegging av naturtyper øst og nord for Lillehammer på oppdrag fra Lillehammer kommune. Rødlistekategorier følger norsk rødliste for arter 2015 og norsk rødliste for naturtyper fra 2018.
Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i et ganske flatt skogområde nordøst for Vesle-Kvanndalen i Lillehammer kommune, Oppland fylke. Berggrunnen består av halvrike sandsteiner overdekt med tykke torvlag og moreneavsetninger.
Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder en rik sumpskog med utforming rik gransumpskog. Rik gransumpskog er vurdert som sterkt truet (EN) på den siste rødlista for naturtyper. Tresjiktet består nesten utelukkende av gran med unntak av noen få spredte bjørketrær. Feltsjiktet er rikt på urter som foretrekker næringsrikt sigevann. Blant annet finnes bekkeblom, bekkekarse, mjødurt, enghumleblom, sumphaukeskjegg, flekkmarihand, myrfiol, myrmaure, bekkerundmose og ulike kildemoser. Skogen er glissen, godt sjiktet og innehar en god del gamle sturende grantrær. Skogen fremstår som relativt gammel med en god del småvokste sturende grantrær. Det er svært lite dødved på lokaliteten, men enkelte små døde grangadder står spredt. Skogen har nok vært plukkhogget fra gammelt av, men det er få synlige spor av denne hogsten i dag. Det fuktige miljøet gjør nok at hogststubber råtner fort.
Artsmangfold: Av rødlistede arter ble gubbeskjegg Alectoria sarmentosa (NT-nær truet) funnet på kvister hos eldre grantrær og granseterlav Hypogymnia bitteri (NT) ble funnet på stammen hos enkelte sturende grantrær som stod lysåpent. Det er noe potensial for flere artsforekomster av kravfulle lav knyttet til gamle grantrær.
Bruk tilstand og påvirkning: Sumpskogen fremstår som ugrøftet og intakt uten nevneverdige spor av menneskelige inngrep.
Fremmede arter: Ingen arter registrert.
Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en av flere rike sumpskogspartier i området. Mange av sumpskogene er imidlertid grøftet i varierende grad og det er ganske få som er helt intakte.
Verdivurdering: Relativt liten sumpskogslokalitet med tresjikt av eldre gran og relativt høy dekning av kravfulle urter som er typisk for sump- og kildeskog. Lokaliteten har forekomster av to NT-arter og det er noe potensiale for artsforekomster av flere kravfulle lavarter knyttet til gamle grantrær. Lokaliteten har svært lite dødved og relativt lite småskala variasjon i form av sokler, tuer og vannansamlinger. Lokaliteten fremstår som ugrøftet og bærer lite preg av menneskelige inngrep i nyere tid. Buffersonen består også av intakt skogvegetasjon. Lokaliteten vurderes som viktig B-verdi.
Skjøtsel og hensyn: Skogens verdier for biologisk mangfold utvikler seg best uten menneskelig inngripen og er ikke avhengig av skjøtsel. Alle former for grøfting av nærliggende områder bør unngås da dette kan påvirke vannhusholdningen på lokaliteten.
••

4 Vesle-Kvanndalen II

Rik sumpskog, kildeskog og strandskog – Rik gransumpskog Verdi: B Areal : 5 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av Torbjørn Høitomt og Lars Erik Høitomt (begge BioFokus) den 13.06.2018 i forbindelse med kvalitetssikring og nykartlegging av naturtyper øst og nord for Lillehammer på oppdrag fra Lillehammer kommune. Rødlistekategorier følger norsk rødliste for arter 2015 og norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i et småkupert skogområde nordøst for Vesle-Kvanndalen i Lillehammer kommune, Oppland fylke. Berggrunnen består av halvrike sandsteiner overdekt med tykke torvlag og moreneavsetninger.
Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder en rik sumpskog med utforming rik gransumpskog. Rik gransumpskog er vurdert som sterkt truet (EN) på den siste rødlista for naturtyper. Tresjiktet består nesten utelukkende av gran med unntak av noen få bjørketrær. Feltsjiktet er rikt på urter som foretrekker næringsrikt sigevann. Blant annet finnes bekkeblom, bekkekarse, mjødurt, enghumleblom, sumphaukeskjegg, skogstorknebb, myrfiol, myrmaure, bekkerundmose og kildemoser. Skogen er glissen, middels godt sjiktet og innehar en god del småvokste sturende grantrær. Det er svært lite dødved på lokaliteten, men enkelte små døde grangadder står spredt. Skogen har nok vært plukkhogget fra gammelt av, men det er få synlige spor av denne slik hogst i dag. Det fuktige miljøet gjør nok at hogststubber råtner fort.
Artsmangfold: Av rødlistede arter ble gubbeskjegg Alectoria sarmentosa (NT-nær truet) funnet på kvister hos eldre grantrær og sukkernål Chaenotheca subroscida (NT) ble funnet på stammen hos enkelte sturende grantrær. Det er noe potensial for flere artsforekomster av kravfulle lav knyttet til gamle grantrær.
Bruk tilstand og påvirkning: Sumpskogen fremstår som ugrøftet og intakt uten nevneverdige spor av menneskelige inngrep.
Fremmede arter: Ingen arter registrert.
Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en av flere rike sumpskogspartier i området. Mange av sumpskogene er imidlertid grøftet i varierende grad og det er ganske få som er helt intakte.
Verdivurdering: Middels stor sumpskogslokalitet med tresjikt av eldre gran og relativt høy dekning av kravfulle urter som er typisk for sump- og kildeskog. Lokaliteten har forekomster av to NT-arter, men det er noe potensiale for artsforekomster av flere kravfulle lavarter knyttet til gammel gran. Lokaliteten har svært lite dødved og relativt lite småskala variasjon i form av sokler, tuer og vannansamlinger. Lokaliteten fremstår som ugrøftet og bærer lite preg av menneskelige inngrep i nyere tid. Buffersonen består også av intakt skogvegetasjon. Lokaliteten vurderes som viktig B-verdi.
Skjøtsel og hensyn: Skogens verdier for biologisk mangfold utvikler seg best uten menneskelig inngripen og er ikke avhengig av skjøtsel. Alle former for grøfting av nærliggende områder bør unngås da dette kan påvirke vannhusholdningen på lokaliteten.
••

5 Rustad II

Naturbeitemark – Rik beiteeng Verdi: B Areal : 24 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av Lars Erik Høitomt (BioFokus) den 13.06.2018 i forbindelse med kvalitetssikring og nykartlegging av naturtyper øst og nord for Lillehammer på oppdrag fra Lillehammer kommune. Lokaliteten erstatter tidligere avgrensing BN00030071 - Rustad. Både avgrensning og beskrivelse er oppdatert. Rødlistekategorier følger norsk rødliste for arter 2015 og norsk rødliste for naturtyper fra 2018. Fremmedartskategorier følger Fremmedartslista 2018.
Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ved Rustad i den sørvestvendte lia nordøst for Lillehammer by i Lillehammer kommune, Oppland fylke. Berggrunnen er halvrik til rik og består av skifer og sandstein overdekt med tykke moreneavsetninger. Kombinert med hellende terreng gir dette opphav til rike vegetasjonstyper.
Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er avgrenset som naturbeitemark med utformingen rik beiteeng. Enga er en typisk beitemark som ikke er ryddet for store steiner. Naturbeitemark (seminaturlig eng) er vurdert som sårbar (VU) på rødlista for naturtyper. Enga har et moderat gjødslingspreg hvor de friskeste forsenkningene har høy dekning av engsyre, hundekjeks, stornesle og engsoleie. De tørreste partiene domineres av kjennetegnede engarter som gjeldkarve, tiriltunge, blåklokke, blåkoll, gulaks, kvitmaure, firkantperikum, rødknapp, harerug og harestarr. Skarlagenvokssopp, grå fingersopp og gul vokssopp er fra tidligere registrert på enga (Artskart 2018). Det meste av enga har et intakt preg med kun spredte einerkratt og fåtall store overstandere av gran og selje. Den sørligste delen av enga er i tidlig og sein gjengroing og har en god del oppslag av gran, unge løvtrær og einer.
Artsmangfold: Det ble ikke gjort funn av rødlistede arter eller andre kravfulle arter på enga. Potensialet for artsforekomster av kravfulle arter vurderes som middels lavt. Lokaliteten bør undersøkes nærmere for beitemarksopp og karplanter. Den tørre 2018-sesongen gjorde at det var noen begrenset for hva man fant av karplanter og særlig jordboende sopp.
Bruk tilstand og påvirkning: De nordre delen av enga er intakt, mens den søndre delen av enga er i ganske sterk gjengroing av unge løvtrær. På 1960-tallet var enga over dobbelt så stor i utstrekning og strakte seg et godt stykke sørover mot Soleng. Denne søndre delen er i dag helt eller delvis gjengrodd med unge løvtrær som har dannet et tett tresjikt. Ved kartleggingstidspunktet ble den intakte den av enga brukt til sauebeite og mye tyder på at enga har vært kontinuerlig beitet over lang tid.
Fremmede arter: Rødhyll Sambucus racemosa (SE-svært høy risiko) finnes som spredte busker på enga.
Del av helhetlig landskap: Enga er en del av et større kulturlandskap som i stor grad er gjengrodd av unge løvtrær og fragmentert gjennom endret arealbruk.

Verdivurdering: Stor naturbeitemark med ganske få kjennetegnende arter og uten artsfunn av truede arter. Potensialet for artsforekomster av truede arter vurderes som middels lavt. Enga er for det meste intakt og har et middels ekstensivt beitetrykk og middels gjødselpåvirkning. Enga blir i hovedsak brukt som sauebeite og har sannsynligvis blitt beitet sammenhengende over lang tid. Lokaliteten vurderes som viktig (B-verdi).
Skjøtsel og hensyn: Det bør opprettholdes et ekstensivt beite med sau, geit eller storfe av lett type slik som telemarksku. Ungt løvoppslag bør ryddes og man bør prøve å restaurere noen av de sørlige partiene som i dag er helt gjengrodd. Dette krever manuell rydding av løvtrær og kratt i tillegg til beite. Man bør unngå alle former for gjødsling av enga. Rødhyll og andre fremmedarter bør fjernes fra enga og deponeres på forsvarlig måte.
••

6 Bergehagan

Slåttemark – Frisk eller tørr, middels baserik eng slått Verdi: C Areal : 2 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av Lars Erik Høitomt (BioFokus) den 13.06.2018 i forbindelse med kvalitetssikring og nykartlegging av naturtyper øst og nord for Lillehammer på oppdrag fra Lillehammer kommune. Lokaliteten erstatter tidligere avgrensing BN00030077 - Bergehagan. Både avgrensning og beskrivelse er oppdatert. Rødlistekategorier følger norsk rødliste for arter 2015 og norsk rødliste for naturtyper fra 2018.
Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ved Bergehagan i den sørvestvendte lia nordøst for Lillehammer by i Lillehammer kommune, Oppland fylke. Berggrunnen er halvrik-rik og består av skifer og sandstein overdekt med tykke moreneavsetninger.
Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er fra tidligere avgrenset som slåttemark, men man bør vurdere å endre naturtypen til en annen kulturmarkstype da lokaliteten ikke lengre har et "typisk" slåttepreg. Slåtteeng er forøvrig vurdert som kritisk truet (CR) på rødlista for naturtyper og er også en utvalgt naturtype. Enga er av tørrengstypen, men har også enkelte friskere partier. Av typiske kulturmarksarter ble det funnet engtjæreblom, aurikkelsveve, rødknapp, prestekrage, blåklokke, dunhavre, gulaks, rødsvingel, tiriltunge, bråtestarr og gjeldkarve på de mest intakte delene av enga. Mye av lokaliteten er grodd igjen med gran og noe bjørk. Historiske flyfoto viser at lokaliteten var mer eller mindre åpen med spredte trær fram til 1960-1970-tallet. Siden har slåttemarka grodd igjen med gran som sannsynligvis ble plantet. Granskogen ble avvirket en gang mellom 2017-2018. Slåttemarkspreget er derfor borte på det meste av lokaliteten og mye av kulturmarkspreget er på god vei til å bli omformet til skogvegetasjon. De mest intakte delene av enga ligger nær åkerkant. Resten av lokaliteten har nådd tidlig eller sein gjenvekstsuksesjonsfase.
Artsmangfold: Det ble ikke gjort funn av rødlistede arter eller andre kravfulle arter på enga. Potensialet for artsforekomster av kravfulle arter vurderes som middels lavt. Skogkrattsoleie Ranunculus polyanthemos (NT-nær truet) er tidligere funnet rett sør for lokaliteten. Den tørre 2018-sesongen gjorde at det var noen begrenset for hva man fant av karplanter og særlig jordboende sopp.
Bruk tilstand og påvirkning: Deler av lokaliteten som ligger nær åkerkant har nylig blitt pløyd opp (se bilder).
Fremmede arter: Ingen arter registrert.
Del av helhetlig landskap: Slåttemarka ligger i et stort kulturmarksområde med flere slåttemarker og naturbeitemarker. Svært mange av de nærliggende engene er imidlertid i sterk gjengroing og/eller har blitt gjødslet.
Verdivurdering: Slåttemarkslokaliteten er ganske stor og består av en delvis gjengrodd tørreng. Det ble ikke funnet noen rødlistede arter og få tyngdepunktarter på lokaliteten. Mye av lokaliteten er ganske gjengrodd og de beste partiene har nådd brakkleggingsfasen, mens det alle meste av lokaliteten er i tidlig eller sein gjenvekstsuksesjonsfase da bruken sannsynligvis har opphørt en gang på 1960-tallet. Lokaliteten ligger ganske nær andre lokaliteter med intakt kulturmark. Lokaliteten vurderes som lokalt viktig (C-verdi), men har et akutt behov for restaurering.
Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten har behov for omfattende restaurering og skjøtsel da mye av lokaliteten er på god vei til å bli skogvegetasjon. Alle former for pløying og jordbearbeidelse bør unngås og man bør forsøke å restaurere områder nær åker hvor man har pløyd. Gran og bjørk bør ryddes vekk manuelt og man bør starte med årlig beite eller slått så raskt som mulig slik at typiske kulturmarksarter får muligheten til å reetablere seg på enga. På godt gjengrodde enger slik som denne kan man beite enga med sau, geit eller lett storfe før man gjenopptar regelmessig slått. Alle former for gjødsling bør unngås.
••

7 Storberget III

Slåttemark – Tørr, meget baserik eng i lavlandet slått Verdi: A Areal : 18 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av Lars Erik Høitomt og Torbjørn Høitomt (begge BioFokus) den 13.06.2018 i forbindelse med kvalitetssikring og nykartlegging av naturtyper øst og nord for Lillehammer på oppdrag fra Lillehammer kommune. Lokaliteten erstatter tidligere avgrensing BN00030010 - Storberget. Både avgrensning og beskrivelse er oppdatert. Rødlistekategorier følger norsk rødliste for arter 2015 og norsk rødliste for naturtyper fra 2018.
Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger nordvest for Storberget i den sørvestvendte lia nordøst for Lillehammer by i Lillehammer kommune, Oppland fylke. Berggrunnen er halvrik-rik og består av skifer og

sandstein overdekt med vekselsvis tynne og tykke moreneavsetninger. Kombinert med hellende terreng gir dette opphav til rike vegetasjonstyper.
Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er avgrenset som naturtypen slåttemark med utformingen tørr, meget baserik slåtteeng i lavlandet. I de lavereliggende partiene finnes også en friskere engtype med tilnærmet samme baserikhet. Slåtteeng er vurdert som kritisk truet (CR) på rødlista for naturtyper og er også en utvalgt naturtype. På de mest intakte delene av enga finnes flere basekrevende arter og typiske kulturmarksarter. Artene bergmynte, engsyre, piggstarr, fagerklokke, prestekrage, gjeldkarve, kransmynte, stormaure, gulmaure, rødknapp, markjordbær, gulaks, ryllik, blåklokke, rødkløver, rødsvingel, engtjæreblom, hårsveve, engnellik, grasstjerneblom og dragehode ble funnet i varierende mengder på enga. I mer gjødselpreget partier finnes større innslag av stornesle, hundegras og burot. Enga har et intakt preg og historiske flyfoto antyder at nesten hele lokaliteten har vært i kontinuerlig siden 1960-årene. Bortsett fra enkelte einerkratt er slåttemarka intakt uten preg av gjengroing. Det er sannsynlig at enga har blitt både slått og beitet fra gammelt av. Noe gjødselpreg finnes i forsenkninger og i fuktigere lavereliggende partier sør på lokaliteten.
Artsmangfold: Dragehode Dracocephalum ruyschiana (VU-sårbar) ble funnet i noen få individer på de mest grunnlendte partiene lengst nord på lokaliteten. Den noe uvanlige arten neslesnyltetråd Cuscuta europaea (LC-livskraftig) ble funnet på stornesle enkelte steder på lokaliteten. Potensialet for artsforekomster av kravfulle karplantearter og beitemarkssopp vurderes som relativt stor.
Bruk tilstand og påvirkning: Noe nyere spor av graving og påfølgende gjødslingseffekt finnes i kant mot bolighus nord på lokaliteten.
Fremmede arter: Ingen arter registrert.
Del av helhetlig landskap: Slåttemarka ligger i et stort kulturmarksområde med flere slåttemarker og kulturmarksenger. Svært mange av de nærliggende engene er imidlertid i sterk gjengroing og/eller har blitt gjødslet.
Verdivurdering: Stor slåttemarkslokalitet av kalkrik tørrengstype og middels tørr type. Det er gjort funn av dragehode på lokaliteten og potensialet for flere artsforekomster av kravfulle karplantearter og beitemarkssopp vurderes som relativt stor. Det alle meste av enga har et intakt preg og årlig slått blir fortsatt gjennomført. Enkelte partier av enga har et svakt til middels gjødselpreg. Lokaliteten ligger i en viktig kulturlandskapsområdet i nærheten av flere kulturmarkslokaliteter med forekomster av kravfulle arter. Lokaliteten vurderes som svært viktig (A-verdi).
Skjøtsel og hensyn: Det anbefales at man opprettholder årlig slått av enga. Slåtten bør gjennomføres på høsten etter frøspredningen. Man bør unngå all bruk av gjødsel og alle former for jordbearbeidelse på lokaliteten.
••

8 Bergesvea

Naturbeitemark – Rik beitetørreng Verdi: B Areal : 60 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av Lars Erik Høitomt og Torbjørn Høitomt (begge BioFokus) den 14.06.2018 i forbindelse med kvalitetssikring og nykartlegging av naturtyper øst og nord for Lillehammer på oppdrag fra Lillehammer kommune. Lokaliteten erstatter tidligere avgrensing BN00030082 - Bergesvea. Både avgrensning og beskrivelse er oppdatert. Rødlistekategorier følger norsk rødliste for arter 2015 og norsk rødliste for naturtyper fra 2018.
Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger sør for Bergesvea i den sørvestvendte lia nordøst for Lillehammer by i Lillehammer kommune, Oppland fylke. Berggrunnen er halvrik til rik og består av skifer og sandstein overdekt med tykke moreneavsetninger og skredmateriale. Kombinert med hellende terreng gir dette opphav til rike vegetasjonstyper.
Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er avgrenset som naturtypen naturbeitemark med utformingen rik beitetørreng. Naturbeitemark (semi-naturlig eng) er vurdert som sårbar (VU) på rødlista for naturtyper. I de lavereliggende partiene og i områder med svak sigevannspåvirkning finnes den friskere typen rik beiteeng. På de mest intakte delene av tørrenga finnes flere basekrevende arter og typiske kulturmarksarter. Artene prestekrage, gjeldkarve, rødkløver, hårsveve, rødknapp, jonsokkoll, gulmaure, ryllik, engtjæreblom, aurikkelsveve, smørbukk, engsmelle, tiriltunge, markjordbær og blåklokke ble registrert under feltarbeidet. I friskere partier ble det registrert arter som ballblom, engsoleie, mjødurt, hvitkløver, skogstorkenebb, hundekjeks, tyrihjelm og rød jonsokblom. I mer gjødselpreget partier finnes større innslag av stornesle, høymol, engsoleie og burot. Historiske flyfoto viser at beitemarka var ganske intakt og noe større i utstrekning fram til slutten av 1960-tallet. Siden 1960-1970-tallet og fram til 2012 skjedde en gradvis gjengroing med gran og løvtrær. Siden 2012-2014 har en god del av skogen blitt ryddet og området er i dag mer åpent. Lokaliteten blir brukt som beiteområde for kyr. Selv om mye av lokaliteten har vært gjennom en langvarig gjenvekstsuksesjon er det mye som tyder på at noen av de de mest tørrengspregete engpartiene har forblitt ganske åpne gjennom hele gjenvekstperioden og dermed vært viktige refugier for man av engartene. I partier hvor gjengroingen har vært mest intens domineres feltsjiktet av typiske skoglevende arter.
Artsmangfold: Ask Fraxinus excelsior (VU-sårbar) er tidligere registrert på lokaliteten. Potensialet for artsforekomster av kravfulle karplanter og beitemarkssopp vurderes middels høyt. Særlig soppfungaen bør undersøkes nærmere.

Bruk tilstand og påvirkning: Noe søppel ligger spredt på lokaliteten.
Fremmede arter: Ingen arter registrert.
Del av helhetlig landskap: Beitemarka ligger i et stort kulturmarksområde med rike forekomster av kulturmarksenger. Svært mange av de nærliggende engene er imidlertid i sterk gjengroing og/eller har blitt gjødslet.
Verdivurdering: Stor naturbeitemarkslokalitet med ganske få kjennetegnende arter og uten artsfunn av truede arter utenom ask. Potensialet for artsforekomster av truede kulturmarksarter vurderes som middels. Beitemarka veksler mellom å ha små intakte partier og større partier i tidlig til sein gjenvekstsuksesjonsfase. En overvekt av lokaliteten er nylig ryddet og har synlig kontinuitetsbrudd. Lokaliteten og har et ekstensivt beitetrykk og vekslende gjødselpåvirkning. Enga blir i dag brukt til storfebeite. Lokaliteten vurderes som viktig (B-verdi), men i nedre sjiktet. Funn av kravfulle arter og flere typiske engarter vil kunne vippe verdien opp til en sterk B-verdi.
Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten har vært gjennom en langvarig gjenvekstsuksesjonsfase før rydning ble igangsatt i 2012-1014. Man kan med fordel fjerne en god del mer gran og yngre løvtrær fra lokaliteten for å åpne opp beitmarka enda mer. Det er særlig behov for rydning i den sørvestre delen av lokaliteten. Gamle hasselkratt og store overstandere av bjørk og rogn bør få stå igjen. Beitetrykket synes å være på et tilstrekkelig nivå for å opprettholde kulturmarkskvalitetene på lokaliteten. Det er allikevel viktig at man ikke setter på for mange beitedyr for å hindre omfattende tråkkskader. Vekslende beite med sau/geit og lette kyr kan være en fordel for engvegetasjonen. Alle former for gjødsling, jordbearbeiding og ferdsel med tunge kjøretøy bør unngås.
•••

9 Stor-Hove

Erstatningsbiotoper på tresatt mark – Park Verdi: C Areal : 15 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av Lars Erik Høitomt (BioFokus) den 02.07.2018 i forbindelse med kvalitetssikring og nykartlegging av naturtyper øst og nord for Lillehammer på oppdrag fra Lillehammer kommune. Lokaliteten erstatter tidligere avgrensing BN00030007 - Stor-Hove. Både avgrensning og beskrivelse er oppdatert. Rødlistekategorier følger norsk rødliste for arter 2015 og norsk rødliste for naturtyper fra 2018.
Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ved Stor-Hove nord for Lillehammer by i Lillehammer kommune, Oppland fylke. Berggrunnen er halvrik til rik og består av skifer og sandstein overdekt med tykke moreneavsetninger. Det meste av lokaliteten ligger på gammel opparbeidet mark eller åkermark.
Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er avgrenset som erstatningsbiotop på tresatt mark med utformingen park. Parklandskapet består i hovedsak av gamle trær av svensk asal i tillegg til noe alm, spisslønn og bjørk. Trærne står på intensivt skjøttet plen. En god del av asaltrærne har synlige råteskader og et fåtall har begynnende hulldannelser. De eldste trærne har en god del påvekst av mose og lav på stammen. Det fleste av trærne står fristilt og har god lystilgang. Mange av de gamle trærne er ganske kraftig beskåret, særlig trærne som står i nærheten av parkeringsplasser og adkomstveier.
Artsmangfold: Trappepiggsopp Climacodon septentrionalis (VU-sårbar) ble funnet i hulrommet på en svensk asal. Ildkjuke Phellinus alni (LC-livskraftig) er vanlig på mange av de store trærne i parklandskapet. Av lav ble det funnet vanlige arter som stor lindelav Parmelina tiliacea (LC), skåldogglav Physconia distorta (LC) og pulverdogglav Physconia enteroxantha (LC) på grov bark hos svensk asal. Potensialet for artsforekomster av flere kravfulle arter vedboende sopp og lav vurderes som middels høyt.
Bruk tilstand og påvirkning:
Fremmede arter: Ingen arter registrert.
Del av helhetlig landskap: Parklandskap med gamle trær er ganske uvanlige i regionen, særlig med en treslagsammensetning som inkluderer svensk asal.
Verdivurdering: Middels stort parklandskap med en god del gamle trær av svensk asal, alm, bjørk og spisslønn. En god del av trærne har synlige råteskader og noen har begynnende hulldannelser. Det ble gjort funn av den sårbare arten trappepiggsopp og potensialet for flere artsforekomster av kravfulle arter vurderes som middels høyt. Samlet gjør dette at lokaliteten vurderes som lokalt viktig (C-verdi).
Skjøtsel og hensyn: Man bør unngå alle former for graving, massepåfylling og asfaltering nær de gamle trærne. All hogst og beskjæring av gamle trær bør unngås. Kraftig beskjæring kan senke levealderen til trærne og beskjæring av døde greiner kan virke negativt på kravfulle arter som er knyttet til dødved. Man bør sikre rekrutteringen ved å plante inn nye individer for å erstatte gamle som dør. Grove greiner som faller ned på bakken bør få ligge i fred. Alternativt kan nedfall legges på en tørt og soleksponert sted i nærheten.
•••

10 Stor-Hove nord II

Rik edellauvskog – Verdi: C Areal : 11 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av Lars Erik Høitomt (BioFokus) den 02.07.2018 i forbindelse med kvalitetssikring og nykartlegging av naturtyper øst og nord for Lillehammer på oppdrag fra Lillehammer kommune. Lokaliteten erstatter tidligere avgrensning BN00030067 - Stor-Hove. Beskrivelse og avgrensning er oppdatert. Rødlistekategorier følger norsk rødliste for arter 2015 og norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger nordvest for Stor-Hove, på hver side av Gudbrandsdalsvegen, nord for Lillehammer by i Lillehammer kommune, Oppland fylke. Berggrunnen er halvrik til rik og består av skifer og sandstein overdekt med tynne moreneavsetninger. Kombinert med hellende terreng gir dette opphav til rike vegetasjonstyper.
Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er avgrenset som rik edelløvskog med udefinert utforming. Typen (frisk rik edelløvskog) er vurdert som nær truet (NT) på rødlista for naturtyper. Tresjiktet består hovedsakelig av edelløvtrær og boreale løvtrær. Hegg, alm, hassel, spisslønn, bjørk og selje finnes i varierende dominansforhold på lokaliteten. Hegg er dominerende i deler av området, men edelløvtrærne er også sterkt representert på nesten hele lokaliteten. Feltsjiktet er stedvis lite utviklet, men innehar kravfulle arter som blåveis, fagerklokke, trollbær og markjordbær. Skogen er middels godt sjiktet, generelt sett ganske ung og innehar få gamle trær og lite dødved. Litt dødved av hegg, alm og hassel i små dimensjoner og tidlige nedbrytningsstadier finnes spredt på lokaliteten og mye av dette ser ut å være dannet under den snørike vinteren 2017-2018. Skogen er mest sannsynlig en gjenvekstsuksesjon på gammel kulturmark
Artsmangfold: Bortsett fra alm Ulmus glabra (VU-sårbar) ble det ikke funnet noen kravfulle arter under feltarbeidet.
Bruk tilstand og påvirkning: Bortsett fra noe søppel og noen synlige spor av eldre hogst har lokaliteten få spor nyere menneskelige inngrep.
Fremmede arter: Ingen arter registrert.
Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en av flere rike edelløvskogslokaliteter i den varmekjære lia nord og nordøst for Lillehammer by.
Verdivurdering: Relativt stor edelløvskogslokalitet med få kravfulle og kjennetegnede arter. Skogtypen er rødlistet som NT på rødlista for naturtyper. Skogen er forholdsvis ung og har få gammleskogselementer som gamle trær og liggende/stående dødved. Lokaliteten bærer preg av gammel kulturpåvirkning og hogst, men er lite påvirket i nyere tid og vurderes å ha moderat-god habitatkvalitet. Lokaliteten vurderes som lokalt viktig (C-verdi).
Skjøtsel og hensyn: Skogkvalitetene ivaretas best ved fri utvikling av skogen.
••

11 Stor-Hove nord I

Sørvendte berg og rasmarker – Bergknaus og bergflate Verdi: B Areal : 1 daa

Innledning: Lokaliteten ble undersøkt av Lars Erik Høitomt (BioFokus) i forbindelse med kvalitetssikring av naturtyper i Lillehammer kommune på oppdrag for Lillehammer kommune. Lokaliteten har tidligere blitt undersøkt av Anders Breili i 2010 i forbindelse med kartlegging av Dragehode i Lillehammer kommune. Det foreligger flere eldre herbariebelegg fra lokaliteten. Beskrivelse er oppdatert etter feltarbeidet 2018. Rødlistekategorier følger norsk rødliste for arter 2015 og norsk rødliste for naturtyper fra 2018
Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger nordvest for Stor-Hove nord for Lillehammer by i Lillehammer kommune, Oppland fylke. Lokaliteten utgjør en sørvendt bergknaus ovenfor gang- og sykkelveg langs Gudbrandsdalsvegen. Berggrunnen er rik og består av blottlagt skifer og sandstein flekkvis overdekt med et tynt jordsmonn.
Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er avgrenset som naturtypen sørvendte berg og rasmarker med utformingen bergknaus og bergflate. I kanten mot skogen og spredt på den berglendte marka finnes et glissent tresjikt av alm, hegg og spisslønn. I feltsjiktet finnes en god del basekrevende arter som bakkemynte, bergmynte, sølvmure, engtjæreblom, fagerknoppurt, gulmaure, gjeldkarve, fagerklokke, hvitbergknapp, kransmynte, krattsoleie, olavsskjegg, piggstarr og prikkperikum. Lokaliteten er under gjengroing av løvskog.
Artsmangfold: Dragehode Dracocephalum ruyschiana (VU-sårbar) finnes på flatt/svakt skrånende berg og berghylle. I tillegg til dragehode finnes trollnype Rosa pimpinellifolia (VU) og alm Ulmus glabra (VU).
Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten har trolig blitt noe redusert ved etableringen av gang- og sykkelveien. Gjengroing av kratt fra kantene er i dag fremste trussel, og det kan derfor være behov for noe rydding. Arealet med åpen bergknaus har trolig vært større tidligere, og det er mulig forekomsten av dragehode er noe redusert som følge av gjengroingen.
Fremmede arter: Ingen arter registrert.
Del av helhetlig landskap: Åpen grunnlendt kalkmark med dragehode finnes flere steder i nærområdet, men flere av lokalitetene er truet av gjengroing.
Verdivurdering: Lokaliteten er ganske liten (1 dekar), men har forekomster av de to sårbare artene dragehode og trollnype. Lokaliteten er noe utsatt for gjengroing og skjøtsel bør iverksettes. Samlet vurderes lokaliteten som viktig (B-verdi).
Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bør regelmessig ryddes for kratt og løvoppslag for å bevare forekomsten med dragehode.
••

12 Balberg

Engpregete erstatningsbiotoper – Veg- og jernbanekant Verdi: C Areal : 12 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av Lars Erik Høitomt (BioFokus) den 02.07.2018 i forbindelse med kvalitetssikring og nykartlegging av naturtyper øst og nord for Lillehammer på oppdrag fra Lillehammer kommune. Lokaliteten erstatter tidligere avgrensning BN00030068 - Balberg. Beskrivelse og avgrensning er oppdatert. Rødlistekategorier følger norsk rødliste for arter 2015 og norsk rødliste for naturtyper fra 2018.
Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjør veikanten langs deler av Balbergvegen nord for Stor-Hove i Lillehammer kommune, Oppland fylke. Veien starter ved Gudbrandsdalsvegen og skjærer gjennom kalkrike berg og rike tørrbakker på vei opp mot Balberg. Kun den midtre seksjonen av veien er tatt med i avgrensningen da resten av veikanten enten er skygget ut av skog eller er sterkt gjødselpåvirket.
Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er avgrenset som engpregete erstatningsbiotoper med utforming veg- og jernbanekant. Veikanten består av gamle veiskjæringer og tørrbakker der veien går gjennom gamle kulturmarksområder. Hele lokaliteten ligger på baserik mark og mye av strekningen er soleksponert og meget tørkeutsatt. Flere basekrevende arter og typiske tørrengsarter og tørrbakkearter vokser på de ugjødslete partiene langs veien. Det ble gjort funn av arter som gulmaure, prikkperikum, bergmynte, bakkemynte smørbukk, hvitbergknapp, bitterbergknapp, blåklokke, fagerklokke, engnellik, sølvmure, prestekrage, gjeldkarve og ryllik. Veikantene har tilsynelatende vært utsatt for få inngrep siden veien ble anlagt. Det er naturlig å tro at det blir gjennomført sporadisk kantslått på deler av strekningen. Enkelte partier er nok også påvirket av gammel hevd, særlig beiting.
Artsmangfold: Det ble ikke gjort funn av noen rødlistede arter, men dragehode Dracocephalum ruyschiana (VU-sårbar) og trollnype Rosa pimpinellifolia (VU) vokser på enger og tørrbakker/bergskrenter i nærheten. Veikanten må også kunne ses på som et potensielt voksested for disse artene og i tillegg kravfulle moser og lav som er knyttet til åpne og soleksponerte baserike bergskrenter.
Bruk tilstand og påvirkning: Flere steder begynner veikanten å gro igjen med krattskog.
Fremmede arter: Rødhyll Sambucus racemosa (SE-svært høy risiko) forekommer som enkelte kratt langs veien.
Del av helhetlig landskap: De ugjødslete delene av veikanten vil kunne fungere som habitat for mange av artene som typisk er knyttet til naturlig åpne bergskrenter tørrbakker i nærområdet.
Verdivurdering: Veikanten er av betydelig størrelse og utgjør et viktig habitat for typiske tørrengsarter og tørrbakkearter. Lokaliteten har noen potensial for artsforekomster av kravfulle arter som dragehode, trollnype samt basekrevende og tørketolerante moser og lav. Lokaliteten vurderes som lokalt viktig (C-verdi), men verdien vil kunne oppjusteres ved funn av rødlistede arter.
Skjøtsel og hensyn: Deler av strekningen er under gjengroing med krattskog og man bør hindre videre gjengroing og eventuelt restaurere gjenvokste partier langs veien. Årlig kantslått bør vurderes i de friskeste partiene langs veien. Det er svært viktig at slåtten foregår med sterilt utstyr uten frø og plantedeler av fremmede arter. Slåtten bør også gjennomføres på høsten etter frøspredningen. Alle former for gjødsling og jordbearbeiding bør unngås.
••

13 Nedenfor Balberg gård

Slåttemark – Rik slåtteeng Verdi: B Areal : 4 daa

Innledning: Lokaliteten har tidligere blitt undersøkt og beskrevet av Anders Breili i forbindelse med kartlegging av dragehode i kommunen i 2010. Lokaliteten ble på nytt undersøkt av Lars Erik Høitomt (BioFokus) den 02.07.2018 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtyper i Lillehammer kommune på oppdrag for Lillehammer kommune. Lokaliteten erstatter tidligere avgrensning BN00099447 - Nedenfor Balberg gård. Beskrivelse og avgrensning er oppdatert. Rødlistekategorier følger norsk rødliste for arter 2015 og norsk rødliste for naturtyper fra 2018.
Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger langs Balbergvegen sørvest for Balberg gård i Lillehammer kommune, Oppland fylke. Englokaliteten grenser mot dyrket mark og vei. Området er solrikt, tørt og med baserike innslag. Lokaliteten består av ei slåtteeng som er under gjengroing, samt tynt jorddekte berg og vegskråninger.
Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er avgrenset som slåttemark med utformingen rik slåtteeng. En god del av enga, særlig de søndre delene, må kunne kategoriseres som tørreng mens enkelte mindre partier har et litt friskere preg. Slåtteeng er vurdert som kritisk truet (CR) på rødlista for naturtyper og er også en utvalgt naturtype. Vegetasjonen domineres av typiske tørrengsarter og tørrbakkearter som bakkemynte, bergmynte, bitterbergknapp, dunhavre, dunkjempe, dvergforglemmegei, engknoppurt, engnellik, engtjæreblom, ettårsknavel, fagerknoppurt, kransmynte, marianøkleblom, piggstarr og prestekrage. Overstandere av alm og spisslønn står spredt langs kantene av enga. I den nordvestre delen av enga finnes et tett busksjikt av bringebær. Enga preges av gjengroing og det er akutt behov for skjøtsel i form av slått. I første omgang må daugras og bringebærkratt fjernes i partiene med dragehode og smalfrøstjerne.
Artsmangfold: Dragehode Dracocephalum ruyschiana (VU-sårbar) finnes spredt i deler av enga. I tillegg til dragehode er det forekomster av smalfrøstjerne Thalictrum simplex (NT-nær truet), krattsoleie Ranunculus polyanthemos (NT), vårveronika Veronica verna (NT) og alm Ulmus glabra (VU), samt lokalt sjeldne arter som vill-løk Allium oleraceum (LC-livskraftig) og nakkebær Fragaria viridis (LC). Dragehode og smalfrøstjerne ble

gjenfunnet under feltarbeidet i 2018. Enga er godt undersøkt og potensialet for artsforekomster av flere kravfulle arter vurderes som middels lav.
Bruk tilstand og påvirkning: Med riktige skjøtselstiltak er det potensiale for fullstendig restaurering av slåtteenga. Etter opphørt hevd har enga i liten grad blitt utsatt for menneskelige inngrep. Utbygging kan på sikt være en trussel i dette området.
Fremmede arter: Ingen arter registrert.
Del av helhetlig landskap: Slåttemarka ligger i et stort kulturmarksområde med flere slåttemarker og kulturmarksenger. Svært mange av de nærliggende engene er imidlertid i sterk gjengroing og/eller har blitt gjødslet.
Verdivurdering: Lokaliteten er stor i utstrekning og har et ganske ensformig tørrengspreg. På enga finnes 1 VU-art og 3 NT-arter som i stor grad er knyttet til kulturmark, blant annet dragehode. Lokaliteten er i sein brakkleggingsfase noe som trekker ned i verdivurderingen. Restaureringspotensialet vurderes imidlertid som godt og nærhet til flere andre kulturmarkslokaliteter trekker opp i verdivurderingen. Lokaliteten vurderes som viktig (B-verdi), men hvis enga restaureres og skjøttes vil verdien kunne justeres opp til A-verdi.
Skjøtsel og hensyn: Aktuelle skjøtselstiltak: (1) Fjerning av daugras. (2) Årlig slått med fjerning av gras. (3) Rydding/fjerning av busker i partier av enga. Det er akutt behov for at det blir igangsatt skjøtsel for å ivareta de biologiske verdiene, og for å bedre forholdene for de mest kravfulle artene. Enga bør få en egen handlingsplan.
••

14 Nedenfor Balberg gård II

Slåttemark – Rik slåtteeng Verdi: B Areal : 4 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av Lars Erik Høitomt (BioFokus) den 02.07.2018 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtyper i Lillehammer kommune på oppdrag for Lillehammer kommune. Rødlistekategorier følger norsk rødliste for arter 2015 og norsk rødliste for naturtyper fra 2018.
Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger langs Balbergvegen sørvest for Balberg gård i Lillehammer kommune, Oppland fylke. Området er solrikt, tørt og med baserike innslag. Lokaliteten består av ei slåtteeng som er under gjengroing, samt tynt jorddekte bergknauser.
Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er avgrenset som slåttemark med utforming rik slåtteeng. Slåtteeng er vurdert som kritisk truet (CR) på rødlista for naturtyper og er også en utvalgt naturtype. Det meste av enga har mest sannsynlig blitt brukt til grasproduksjon fra gammelt av og deler av enga har et svakt til moderat gjødselpreg. De tørreste partiene er lite påvirket av gjødsling sammenlignet med de litt friskere partiene. Historiske flyfoto viser at regelmessig slått ble gjennomført i alle fall til slutten av 1960-tallet, men det uklart når hevden opphørte på lokaliteten. Det er ikke utenkelig at enga også har blitt brukt til beite i årene etter opphørt slått. På de mest intakte partiene av enga finnes arter som gulmaure, blåklokke, sølvmure, bergmynte, rødknapp, smørbukk, engtjæreblom, engnellik, dunhavre, kransmynte, gjeldkarve, prikkperikum og prestekrage. I de mer gjødselpregete områdene finnes ganske mye hundekjeks, hundegras, stornesle og bringebær. Kratt av rødhyll, spisslønn, bjørk og nyperose står spredt på enga. Enga er i brakkleggingsfase-tidlig gjengroingsstadium og trenger akutte skjøtselstiltak for at kulturmarksverdiene ikke skal forringes ytterligere.
Artsmangfold: Krattsoleie Ranunculus polyanthemos (NT-nær truet) ble funnet i de mest intakte delene av enga. På grunn av den svært varme og tørre sommeren 2018 var det vanskelig å kartlegge karplantefloraen dette året da svært mye av vegetasjonen hadde visnet helt bort. Potensialet for artsforekomster av flere kravfulle arter karplanter vurderes som middels høyt. Det er også noe potensial for artsforekomster av kravfulle jordboende sopp på lokaliteten. En grundig artskartlegging bør gjennomføres.
Bruk tilstand og påvirkning: Etter opphørt hevd har enga i liten grad blitt utsatt for menneskelige inngrep.
Fremmede arter: Rødhyll (SE-svært høy risiko) finnes som spredte kratt på lokaliteten.
Del av helhetlig landskap: Slåttemarka ligger i et stort kulturmarksområde med flere nærliggende slåttemarker og kulturmarksenger. Svært mange av de nærliggende engene er imidlertid i sterk gjengroing og/eller forringet på grunn av gjødsling.
Verdivurdering: Lokaliteten er stor i utstrekning og domineres av tørre kalkrike engtyper med relativt lite variasjon. På enga ble det gjort funn av 1 NT-art som typisk er knyttet til kulturmark og flere vanligere kulturmarksarter. Potensialet for artsforekomster av flere kravfulle arter vurderes som middels høyt. Lokaliteten er i tidlig gjengroing noe som trekker ned i verdivurderingen. Restaureringspotensialet vurderes imidlertid som godt for de delene av enga som er minst gjødselpåvirket og nærhet til flere andre kulturmarkslokaliteter trekker opp i verdivurderingen. Lokaliteten vurderes som viktig (B-verdi).
Skjøtsel og hensyn: Aktuelle skjøtselstiltak: (1) Fjerning av daugras. (2) Årlig slått med fjerning av gras. (3) Rydding/fjerning av busker i enkelte partier av enga. Det er akutt behov for at det blir igangsatt skjøtsel for å ivareta de biologiske verdiene, og for å bedre forholdene for de mest kravfulle artene. Rødhyll bør fjernes helt fra lokaliteten. Enga bør ses i sammenheng med nabolokalitet (BN00099447) og en felles skjøtselsplan bør utarbeides for de to slåtteengene.
••

15 Nord-Hove II

Rik edellauvskog – Alm-lindeskog Verdi: B Areal : 14 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av Lars Erik Høitomt (BioFokus) den 24.07.2018 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtyper i Lillehammer kommune på oppdrag for Lillehammer kommune. Rødlistekategorier følger norsk rødliste for arter 2015 og norsk rødliste for naturtyper fra 2018.
Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ved Balbergvegen øst for Søre Nord-Hove i Lillehammer kommune, Oppland fylke. Området er sørvendt, solrikt og ganske tørkeutsatt. Skoglokaliteten står på rike skifre og sandsteiner som er overdekt med tynne morenelag. Kombinert med hellende terreng gir dette opphav til rike vegetasjonstyper.
Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er avgrenset som rik edelløvskog med utformingen alm-lindeskog. Typen (frisk rik edelløvskog) er vurdert som nær truet (NT) på rødlista for naturtyper Tresjiktet domineres av alm i tillegg med vekslende innslag av spisslønn, gråor og små mengder bjørk, hegg og gran. Feltsjiktet er dårlig utviklet, særlig i området med beitepåvirkning. Kravfulle arter som trollbær, blåveis og fingerstarr står spredt på lokaliteten. Skogen er tettvokst og middels godt sjiktet med middels god aldersspredning. Skogen består for det meste av unge og halvgamle almetrær mens de gamle trærne er få og står spredt. Det finnes noe dødved av alm og gråor på lokaliteten, men det meste av dødveden er av små dimensjoner og i tidlige nedbrytningsstadier. Noen få grove almelæger ligger spredt på lokaliteten og disse er lite eller middels nedbrutt. De nordligste delene av lokaliteten brukes som sauebeite og resten av skogen er preget av gammel kulturpåvirkning. Det meste av almeskogen er sannsynligvis en suksesjon på gammel beitemark.
Artsmangfold: Alm Ulmus glabra (VU-sårbar) er det dominerende treslaget på lokaliteten. Almeskinn Granulobasidium vellereum (VU) ble funnet på en grov død almegrein. Arten er uvanlig i regionen grunnet den lave tettheten av alm og ifølge artskart er dette første funnet i Oppland. Det er imidlertid sannsynlig at det foreligger flere urapporterte funn. Rustkjuke Phellinus ferruginosus (LC-livskraftig) ble funnet på flere tynne almelæger. Det er middels stort potensialt for at det finnes flere forekomster av kravfulle arter på lokaliteten, særlig arter knyttet til dødved av alm eller grov sprekkebark på gamle almetrær.
Bruk tilstand og påvirkning: Utenom gammel kulturpåvirkning og pågående beite i de nordlige delene er skogen lite påvirket menneskelig aktivitet i nyere tid.
Fremmede arter: Ingen arter registrert.
Del av helhetlig landskap: Rike edelløvskoger er relativt vanlige i området og finnes som små kantskoger og øyer i kulturlandskapet. Det er imidlertid uvanlig at alm alene er det dominante treslaget da skogene som regel har et stort innslag av boreale løvtrær i tillegg til edelløvtrær.
Verdivurdering: Relativt stor almeskog av baserik type som i seg selv er en ganske sjelden skogtype i regionen. Det ble gjort funn av almeskinn som er en uvanlig art for regionen og potensialet for forekomster av flere kravfulle arter knyttet til alm regnes som middels høyt. Skogen er relativt intakt og er tydelig kulturpåvirket fra gammelt av. Deler av lokaliteten blir fortsatt brukt til beite. Lokaliteten har moderate habitatkvaliteter da mye av skogen er ung eller halvgammel, men enkelte gamle trær og noen dødved finnes. Samlet vurderes lokaliteten som viktig (B-verdi).
Skjøtsel og hensyn: Sett i biomangfoldperspektiv ivaretas skogkvalitetene best ved skogen får utvikle seg fritt uten skjøtsel. Moderat beitetrykk fra sau, vil kunne virke positivt på kulturmarksarter som responderer positivt på middels grad av forstyrrelse. Som resultat av beite vil skogen på lang sikt kunne bli mer lysåpen med et glissent tresjikt av gamle overstandere.
••

16 Søre Nord-Hove I

Rik edellauvskog – Verdi: C Areal : 11 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av Lars Erik Høitomt (BioFokus) den 24.08.2018 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtyper i Lillehammer kommune på oppdrag for Lillehammer kommune. Lokaliteten erstatter tidligere avgrensning BN00030002 - Søre Nord-Hove I. Beskrivelse og avgrensning er oppdatert. Rødlistekategorier følger norsk rødliste for arter 2015 og norsk rødliste for naturtyper fra 2018.
Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger rett øst Balbergvegen 54 øst for Søre Nord-Hove i Lillehammer kommune, Oppland fylke. Lokaliteten er vestvendt og solrik. Skoglokaliteten står på rike skifre og sandsteiner som er overdekt med tykke morenelag.
Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder en rik edelløvskog. Skogen har ingen særpreget utformingen og har samtidig et tungt innslag av boreale løvtrær, særlig gråor. Typen (frisk rik edelløvskog) er vurdert som nær truet (NT) på rødlista for naturtyper. Tresjiktet domineres av gråor, hassel og bjørk. I tillegg finnes en god del alm, spisslønn, hegg og selje i tresjiktet. Det leirerike jordsmonnet innehar kravfulle arter som trollbær, blåveis, markjordbær, skogsalat og kranskonvall. Skogen er halvgammel, relativt godt sjiktet og med moderat aldersspredning. Enkelte store trær av bjørk står spredt i skogen og noen av hasselkrattene er relativt gamle. Bortsett fra noen ansamlinger med liggende dødved av gråor og enkelte spredte læger er det generelt sett lite dødved i skogen. Skogen framstår som ganske intakt, men har nok være gjennomhugget eller i alle fall plukkhogget. Det er også sannsynlig at skogen er en suksesjon på gammel kulturmark, men det er lenge siden hevden opphørte.

Historiske flyfoto fra 1967-69 viser at skogen da var like sluttet og hadde mye den samme strukturen som den har i dag.
Artsmangfold: Bortsett fra alm Ulmus glabra (VU-sårbar) ble det ikke registrert noen rødlistede arter på lokaliteten. Potensialet for artsforekomster av kravfulle arter vurderes som middels lavt.
Bruk tilstand og påvirkning: Bortsett fra litt vedhogst er skogen lite påvirket av menneskelige inngrep.
Fremmede arter: Rødhyll (SE-svært høy risiko) finnes som spredte kratt på lokaliteten.
Del av helhetlig landskap: Rik edelløvskog finnes flere steder i nærområdet, ofte som små skogkledte åkerholmer, kantskoger, gjengrodde hagemarker eller som suksesjoner på gamle beitemarksområder.
Verdivurdering: Lokaliteten er relativt stor i utstrekning og har et ganske intakt preg. Lokaliteten har imidlertid få spesielle habitatkvaliteter som dødved og gamle trær. Bortsett fra alm er det ikke gjort funn av rødlistede arter og det er gjort få funn av arter som typisk kan knyttes til edelløvskog. Lokaliteten har heller ingen sjeldne/truete naturtyper eller utforminger. Samlet vurderes lokaliteten som lokalt viktig (C-verdi).
Skjøtsel og hensyn: Skogkvalitetene utvikler seg best uten skjøtsel eller andre menneskelige inngrep.
••

17 Skilstad

Gammel boreal lauvskog – Gammel gråorheggskog Verdi: C Areal : 12 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av Lars Erik Høitomt (BioFokus) den 23.07.2018 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtyper i Lillehammer kommune på oppdrag for Lillehammer kommune. Lokaliteten erstatter tidligere avgrensning BN00030052 - Skilstad. Beskrivelse og avgrensning er oppdatert. Rødlistekategorier følger norsk rødliste for arter 2015 og norsk rødliste for naturtyper fra 2018.
Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten omfatter skog og kantvegetasjon langs et parti av elva Bæla ved Bælafaret og Industrigata i Lillehammer kommune, Oppland fylke. Lokaliteten omfatter et fuktig skogmiljø langs elva og har et svakt ravinepreg. Skoglokaliteten står på rike skifre og sandsteiner som er overdekt med tykke morenelag eller breelvavsetninger.
Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er avgrenset som naturtypen gammel boreal lauvskog med utformingen gammel gråorheggeskog. Gråor, hegg og bjørk dominerer tresjiktet langs bekken, mens litt opp i sidene av bekkefaret er gran mer dominerende. Små innslag av rogn, spisslønn og selje finnes også. I de best utviklede delene av skogen innehar feltsjiktet kravfulle arter som strutseving, trollbær, skogstjerneblom og sløke. Feltsjiktet har stedvis et tydelig flommarkspreg. Skogen er halvgammel med ganske lite dødved og få gamle trær. Enkelte partier av skogen bærer preg av tynningshogst hvor grana er tatt ut.
Artsmangfold: Det ble ikke gjort funn av noen rødlistede arter og potensialet for artsforekomster av slike vurderes som ganske lavt.
Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten har nylig vær utsatt for en kraftig flom og en god del søppel ligger igjen langs elva. Enkelte steder har det foregått deponering av masser ned mot elva, men inngrepene synes å være av eldre dato. Nordøst i lokaliteten har det blitt bygget ny flomsikring og her har all vegetasjon blitt fjernet under arbeidet.
Fremmede arter: Ingen arter registrert.
Del av helhetlig landskap: Skogen utgjør en restbiotop av gråor-heggeskog langs Bæla. Mye av skogen langs vassdraget er enten sterkt hogstpåvirket eller fjernet i forbindelse med arealendringer.
Verdivurdering: Lokaliteten er ganske liten i utstrekning og innehar få kravfulle arter. Det er ikke gjort funn av rødlistede arter på lokaliteten. Skogen er halvgammel til ganske ung og har relativt få viktige gammelskogsstrukturer som stående/liggende dødved og gamle trær. Lokaliteten vurderes som lokalt viktig (C-verdi), men i nedre sjiktet.
Skjøtsel og hensyn: Skogkvalitetene utvikler seg best uten skjøtsel eller andre former for menneskelige inngrep. Man bør unngå alle former for hogst i biotopen. I partier langs elva hvor kantvegetasjonen er fjernet bør denne reetableres. Søppel bør ryddes bort fra lokaliteten.
••

18 Bæla

Gammel boreal lauvskog – Gammel gråorheggskog Verdi: C Areal : 18 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av Lars Erik Høitomt (BioFokus) den 24.07.2018 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtyper i Lillehammer kommune på oppdrag for Lillehammer kommune. Lokaliteten erstatter tidligere avgrensning BN00030070 - Bæla. Beskrivelse og avgrensning er oppdatert. Rødlistekategorier følger norsk rødliste for arter 2015 og norsk rødliste for naturtyper fra 2018.
Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten omfatter skog og kantvegetasjon langs et parti av elva Bæla mellom Gamlevegen og Gudbrandsdalsvegen i Lillehammer kommune, Oppland fylke. Lokaliteten omfatter et fuktig miljø med flompåvirket løvskog langs elva. Skoglokaliteten står på rike skifre og sandsteiner som er overdekt med tykke morenelag eller breelvavsetninger.
Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er avgrenset som naturtypen gammel boreal lauvskog med utforming gammel gråorheggeskog. Tresjiktet domineres av gråor og i tillegg finnes en god del hegg, bjørk

samt litt spisslønn, ask, osp, rogn og gran. Feltsjiktet stedvis dårlig utviklet på grunn av kraftig flompåvirkning, men kravfulle arter som strutseving, sløke, trollbær og skogsalat er utbredt. Nitrofile arter som geitrams, bringebær og stankstorknebb finnes også i varierende mengder. I tillegg er mindre vanlige arter som humle og springfrø registrert på lokaliteten. Skogen er halvgammel, ganske tettvokst og med relativt god sjiktning. Det finnes noe liggende dødved av gråor langs bekken, men det meste er av små dimensjoner og tidlige nedbrytningsstadier. Mye av dødveden virker å ha blitt dannet og i alle fall akkumulert under den siste storflommen i vassdraget. Skogen har få gamle trær og få andre strukturelementer som er viktige for kravfulle arter.
Artsmangfold: Bortsett fra ask Fraxinus excelsior (VU-sårbar) er det ikke påvist noen rødlistede arter på lokaliteten. Potensialet for artsforekomster av slike vurderes som relativt lavt.
Bruk tilstand og påvirkning: Ei kraftgate krysser de nordøstre delene av lokaliteten og her blir skogen holdt nede. I samme område finnes en stor rydningsrøys som fortsatt virker å være i bruk. Noe søppel ligger spredt nedover langs elva.
Fremmede arter: Enkelte kratt av rødhyll Sambucus racemosa (SE-svært høy risiko) er registrert på lokaliteten.
Del av helhetlig landskap: Skogen utgjør en restbiotop av gråor-heggeskog langs Bæla. Mye av skogen langs vassdraget er enten sterkt hogstpåvirket eller fjernet i forbindelse med arealendringer.
Verdivurdering: Liten-middels stor lokalitet med halvgammel og forholdsvis intakt gråor-heggeskog. Skogen innehar få dødvedelementer og andre strukturelementer som er viktige habitater for kravfulle arter. Det er ikke gjort funn av kravfulle arter på lokaliteten og potensialet for artsforekomster av slike vurderes som relativt lavt. Fremmede arter har en liten påvirkning på lokaliteten. Lokaliteten vurderes som lokalt viktig (C-verdi).
Skjøtsel og hensyn: Skogkvalitetene utvikler seg best uten skjøtsel eller andre former for menneskelige inngrep. Man bør unngå alle former for hogst i biotopen. Søppel bør ryddes bort fra lokaliteten.
••

19 Hovesvea

Rik edellauvskog – Verdi: B Areal : 39 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av Lars Erik Høitomt (BioFokus) den 24.07.2018 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtyper i Lillehammer kommune på oppdrag for Lillehammer kommune. Lokaliteten erstatter tidligere avgrensning BN00030065 - Honesvea. Beskrivelse og avgrensning er oppdatert. Rødlistekategorier følger norsk rødliste for arter 2015 og norsk rødliste for naturtyper fra 2018.
Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjør et skogområde øst for Hovesvea, nord i Lillehammer kommune, Oppland fylke. Lokaliteten ligger i en sørvestvendt li med gunstig lokalklima. Skoglokaliteten står på rike skifre og sandsteiner som er overdekt med tykke moreneavsetninger. Kombinert med hellende terreng gir dette opphav til rike vegetasjonstyper.
Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder en rik edelløvskog uten noen klart definert utforming. Typen (frisk rik edelløvskog) er vurdert som nær truet (NT) på rødlista for naturtyper. Tresjiktet domineres av edelløvtrær, men har også et ganske stort innslag av boreale løvtrær. Ask, spisslønn og hegg dominerer tresjiktet. I tillegg finnes en god del hassel og noe osp, rogn bjørk og gran. Feltsjiktet er av lågurttypen og rikt på basekrevende arter som trollbær, blåveis, springfrø, kranskonvall og liljekonvall. I enkelte partier er feltsjiktet svært nitrogenrikt og her finnes store mengder stornesle, bringebær og kratthumleblom. Det store nitrogeninnholdet stammer trolig fra en gammel nedlagt revefarm som ligger inne i lokaliteten. Skogen varierer fra å være ung til halvgammel med gjennomgående god sjiktning og middels god aldersspredning. Den eldste skogen finnes sentralt på lokaliteten og her finnes en god del storvokste spisslønn, ask og seljetrær (brysthøydediameter på 30-60 cm). Historiske flyfoto viser at trærne har vært overstandere i et mer åpent kulturlandskap som har grodd igjen siden 1960-tallet. Jevn skogbunn med tallrike rydningsrøyser tyder på at området tidligere har vært dyrket opp og/eller beitet. Det er noe liggende dødved av hegg i skogen, men det meste er nydannet og av små dimensjoner. Noen få læger av spisslønn, ask og selje finnes også. En stor andel av den nydannete dødveden er et resultat av store snømengder vinteren 2018.
Artsmangfold: Ask Fraxinus excelsior (VU-sårbar) er en vanlig art i tresjiktet. Det ble ikke funnet andre rødlistearter, men potensialet for artsforekomster av kravfulle arter knyttet til dødved og gamle trær av ask og spisslønn regnes som middels høyt.
Bruk tilstand og påvirkning: I området finnes en gammel forfalt revefarm og store mengder netting ligger strødd på deler av lokaliteten. I tillegg finnes noe annet søppel spredt i skogen. Lokaliteten har ellers vært ganske upåvirket siden hevden opphørte for 40-50 år siden.
Fremmede arter: Noen få kratt med rødhyll Sambucus racemosa (SE-svært høy risiko) står spredt på lokaliteten.
Del av helhetlig landskap: Rik edelløvskog finnes flere steder i nærområdet, ofte som små skogkledte åkerholmer, kantskoger, gjengrodde hagemarker eller som suksesjoner på gamle beitemarksområder.
Verdivurdering: Relativt stor lokalitet med rik edelløvskog sett i sammenheng med regionen. Bortsett fra ask er det ikke gjort funn av rødlistede arter, men potensialet for artsforekomster av slike vurderes som middels stort. Mye av skogen er en suksesjon på gammel kulturmark og en god del spor av menneskelig aktivitet, blant annet en revefarm, er godt synlig. Skogen innehar får typiske edelløvskogplanter og strukturelementer (gamle trær, dødved etc.) som er

viktig for kravfulle arter. Større skoglokaliteter med ask, spisslønn og hassel er uansett sjeldne i regionen og lokaliteten vurderes derfor som viktig (B-verdi).
Skjøtsel og hensyn: Skogkvalitetene utvikler seg best uten skjøtsel eller andre former for menneskelige inngrep. Man bør unngå alle former for hogst i biotopen. Søppel og rester av gammel revefarm bør ryddes bort fra lokaliteten.
••

20 Heståsbekken

Gammel granskog – Gammel høyereliggende granskog Verdi: B Areal : 51 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av Lars Erik Høitomt (BioFokus) den 26.07.2018 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtyper i Lillehammer kommune på oppdrag for Lillehammer kommune. Rødlistekategorier følger norsk rødliste for arter 2015 og norsk rødliste for naturtyper fra 2018.
Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjør et barskogskogområde i en vestvendt liside rett nord for Heståsbekken i Lillehammer kommune på grensa mot Ringsaker kommune. Skoglokaliteten står på rike sandsteiner som er overdekt med tykke moreneavsetninger og torvlag.
Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder en gammel granskog med utforming gammel høyereliggende granskog. I lokaliteten inngår også en god del intermediær-rik myrkantmark og intermediær gransumpskog. Blåbærskog og svak-lågurtskog er de klart dominerende vegetasjonstypene. Tresjiktet domineres nesten utelukkende av gran med små innslag av bjørk. Feltsjiktet innehar trivielle blåbærarter. På åpen myr/myrkant finnes arter som jåblom, slåttestarr, stjernestarr, harerug, myrhatt, myrmaure, tepperot og duskull. Granskogen er gammel og lysåpen med god sjiktning og aldersspredning. Gamle trær med grov sprekkebark, grove gadder og grove læger finnes i moderate mengder på lokaliteten. Granlæger finnes i de fleste dimensjoner og nedbrytningsstadier og en god del av lågene er svært grove.
Artsmangfold: Gubbeskjegg Alectoria sarmentosa (NT-nær truet) og sprikeskjegg Bryoria nadvornikiana (NT) finnes i rikelige mengder på kvister og greiner hos gamle grantrær. Rustdoggnål Sclerophora coniophaea (NT) ble funnet på gammel gran med grov sprekkebark. Granseterlav Hypogymnia bitteri (NT) finnes sparsomt på enkelte gamle eksponerte grangadder i myrkant. På dødved av gran ble det registrert vanligere arter som duftskinn Cystostereum murrayi (LC-livskraftig), granstokkjuke Phellinus chrysoloma (LC) og barvedbroddsopp Hymenochaete fuliginosa (LC). På grunn av den tørre og varme sommeren var det lite vedboende sopp å finne i skogen. Fordi lokaliteten har god kontinuitet i dødved av gran, vurderes potensialet for artsforekomster av kravfulle vedboende sopp som ganske høyt. Det er ganske stort potensial for flere artsforekomster av kravfulle lav, særlig knappenålslaver.
Bruk tilstand og påvirkning: Skogen er svært lite påvirket i nyere tid, men har tydelige spor av gammel kulturpåvirkning fra tida det var omfattende setring i området. Det er sannsynlig at skogen har vært beitet av både sau og kyr fra gammelt av, og noen av de åpne myrarealene har mest sannsynlig blitt slått. Kyr og sau settes fortsatt på utmarksbeite i området, men i mye mindre skala enn tidligere.
Fremmede arter: Ingen arter registrert.
Del av helhetlig landskap: Lokaliteten utgjør et intakt parti av stort granskogområde som lenge har vært utsatt for press gjennom omfattende hytteutbygging og flatehogst.
Verdivurdering: Middels stor granskogslokalitet på intermediær mark med forekomst av fire NT-arter som er typiske for gammel granskog med gamle trær. Det er et relativt stort potensial for artsforekomster av flere rødlistede lavarter. Skogen er gjennomgående gammel og i naturskogstilstand med en god del gammelskogselementer som gamle trær, grove gadder og liggende dødved med høy grad av kontinuitet. Samlet vurderes lokaliteten som viktig (B-verdi).
Skjøtsel og hensyn: Skogens verdier for biologisk mangfold utvikler seg best uten menneskelig inngripen og er ikke avhengig av skjøtsel.
••

21 Heståsen NV

Gammel granskog – Gammel høyereliggende granskog Verdi: B Areal : 33 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av Lars Erik Høitomt (BioFokus) den 26.07.2018 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtyper i Lillehammer kommune på oppdrag for Lillehammer kommune. Rødlistekategorier følger norsk rødliste for arter 2015 og norsk rødliste for naturtyper fra 2018.
Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjør et barskogskogområde i en vestvendt liside rett nord for Heståsbekken i Lillehammer kommune på grensa mot Ringsaker kommune. Skoglokaliteten står på rike sandsteiner som er overdekt med tykke moreneavsetninger og torvlag i myrpartier. I partier finnes også blokkmark overdekt med tynne humuslag.
Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder en gammel granskog med utforming gammel høyereliggende granskog. Blåbærskog og svak-lågurtskog er de klart dominerende vegetasjonstypene. I tillegg inngår en god del fattig og intermediær sumpskog. Tresjiktet domineres nesten utelukkende av gran med små

innslag av bjørk og rogn. Feltsjiktet innehar for det meste trivielle blåbærarter, men i enkelte partier finnes en god del tyrihjelm, stornesle og busksjikt med mye einer, noe som vitner om gammel kulturpåvirkning. Granskogen er gammel og ganske lysåpen med god sjiktning og aldersspredning. Gamle trær med grov sprekkebark, grove gadder og grove læger finnes i ganske rikelige mengder på lokaliteten. Granlæger finnes i de alle dimensjoner og nedbrytningsstadier og en god del av lågene er svært grove.
Artsmangfold: Gubbeskjegg Alctoria sarmentosa (NT-nær truet) og sprikeskjegg Bryoria nadvornikiana (NT) finnes i varierende mengder på kvister og greiner hos gamle grantrær. Rustdoggnål Sclerophora coniophaea (NT), rimnål Chaenothecopsis viridialba (NT), dverggullnål Chaenotheca brachypoda (LC-livskraftig) og gammelgranskål Pseudographis pinicola (LC) ble funnet på gamle grantrær med grov sprekkebark. Granseterlav Hypogymnia bitteri (NT) finnes på enkelte gamle eksponerte grangadder. På tallrike grove granlæger ble det registrert svartsonekjuke Phellinus nigrolimitatus (NT) i tillegg til duftskinn Cystostereum murrayi (LC), granstokkjuke Phellinus chrysoloma (LC) og vasskjuke Climacocystis borealis (LC). På grunn av den tørre og varme sommeren var det relativt lite vedboende sopp å finne i skogen. Fordi lokaliteten har meget god kontinuitet i dødved av gran, vurderes potensialet for artsforekomster av flere kravfulle vedboende sopp som høyt. Det er ganske stort potensial for flere artsforekomster av kravfulle lav, særlig knappenålslaver.
Bruk tilstand og påvirkning: Skogen er svært lite påvirket i nyere tid, men har tydelige spor av gammel kulturpåvirkning fra tida det var omfattende setring i området. Det er sannsynlig at skogen har vært beitet av både sau og kyr fra gammelt av. Kyr og sau settes fortsatt på utmarksbeite i området, men i mye mindre skala enn tidligere.
Fremmede arter: Ingen arter registrert.
Del av helhetlig landskap: Lokaliteten utgjør et intakt parti av stort granskogområde som lenge har vært utsatt for press gjennom omfattende hytteutbygging og flatehogst.
Verdivurdering: Middels stor granskogslokalitet på intermediær mark og fattig sumpmark med forekomst av seks NT-arter som er typiske for gammel granskog med gamle trær og kontinuitet i dødved. Det er noe potensiale for artsforekomster av flere rødlistede lavarter. Skogen er gjennomgående gammel og i naturskogstilstand med mange gammelskogselementer som gamle trær, grove gadder og mye liggende dødved med høy grad av kontinuitet. Samlet vurderes lokaliteten som viktig (B-verdi).
Skjøtsel og hensyn: Skogens verdier for biologisk mangfold utvikler seg best uten menneskelig inngripen og er ikke avhengig av skjøtsel.
.....

22 Stor-Kvanndalen N

Gammel granskog – Gammel høyereliggende granskog Verdi: C Areal : 20 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av Lars Erik Høitomt (BioFokus) den 26.07.2018 i forbindelse med kvalitetssikring og nykartlegging av naturtyper øst og nord for Lillehammer på oppdrag fra Lillehammer kommune. Rødlistekategorier følger norsk rødliste for arter 2015 og norsk rødliste for naturtyper fra 2018.
Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger nord for Stor-Kvanndalen i Lillehammer kommune, Oppland fylke. Avgrensningen omfatter et barskogsområde på fuktig mark i en vestvendt liside. Berggrunnen består av halvrik sandstein og skifre overdekt av moreneavsetninger og stedvis torv. Lokaliteten befinner seg i nordboreal vegetasjonssone, men med overgang mot mellomboreal sone.
Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder en gammel granskog med utforming gammel høyereliggende granskog. Skogen er av lågurtrikhet og deler står på rik sumpmark og høgstaudemark langs bekk. Tresjiktet domineres utelukkende av gran og feltsjiktet er rikt på urter som tyrihjelm, myrmaure, bekkeblom, nyresoleie, fugletelg, firblad og sølvbunke. Skogen er relativt gammel og storvokst med en god del gamle grantrær og relativt mye liggende og noe stående dødved av gran. Granlæger finnes i ulike dimensjoner og nedbrytningsstadier, men det meste er lite til middels nedbrutt. Skogen har ingen synlige spor av hogst, men har nok vært utsatt for hogstinngrep fra gammelt av. Mye av området har også vært omfattende beitet fra gammelt av.
Artsmangfold: Gubbeskjegg Alectoria Sarmentosa (NT-nær truet) og sprikeskjegg Bryoria nadvornikiana (NT) finnes på kvister av gran i det meste av lokaliteten. Rynkeskinn Phlebia centrifuga (NT) ble funnet på en grov granlåg sentralt på lokaliteten og svartsonekjuke Phellinus nigrolimitatus (NT) ble registrert på en godt nedbrutt granlåg sør på lokaliteten. I tillegg finnes vanligere arter som duftskinn Cystostereum murrayi (LC-livskraftig), hyllekjuke Phellinus viticola (LC), rødrandkjuke Fomitopsis pinicola (LC) og granstokkjuke Phellinus chrysoloma (LC) på flere granlæger og gadder.
Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten fremstår som upåvirket i nyere tid.
Fremmede arter: Ingen arter registrert.
Del av helhetlig landskap: Lokaliteten utgjør et intakt parti av stort granskogområde som lenge har vært utsatt for press gjennom omfattende hytteutbygging og flatehogst.
Verdivurdering: Ganske liten granskogslokalitet med forekomst av tre NT-arter som er typiske for gammel granskog med gamle trær og noe kontinuitet i dødved. Det er noe potensiale for artsforekomster av flere rødlistede lavarter. Skogen er i aldersfase, med store partier i sammenbrudd. Lokaliteten innehar en god del

gammelskogselementer som gamle trær, spredte gadder og mye liggende dødved med middels grad av kontinuitet. Samlet vurderes lokaliteten som lokalt viktig (C-verdi).
Skjøtsel og hensyn: Skogens verdier for biologisk mangfold utvikler seg best uten menneskelig inngripen og er ikke avhengig av skjøtsel.
••

23 Rudsbygd steinbrudd

Gammel granskog – Gammel lavlandsgranskog Verdi: B Areal : 4 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt 14. juni 2018 av Terje Blindheim (BioFokus) i forbindelse med kvalitetssikring og nykartlegging av naturtyper øst og nord for Lillehammer på oppdrag fra Lillehammer kommune. Rødlistekategorier følger norsk rødliste for arter 2015 og norsk rødliste for naturtyper fra 2018.
Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokalitet utgjør en sørvestvendt ganske bratt skråning med forholdsvis grunne løsmasser rett øst for Rudsbygd steinbrudd i Lillehammer kommune, Oppland fylke. Området ligger på sandstein av en noe rikere type og grunnvann stedvis gir et visst kildepreg.
Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er gammel granskog med utforming gammel lavereliggende granskog. Deler av skogen som ligger nærmest steinbruddet kunne også vært sortert under rik barskog. Vegetasjonen veksler mellom bærlyngskog på de skrinne høyereliggende delene og lågurtskog på de rikere partiene som har planter som vårerteknapp og kranskonvall. Gran dominerer, men det er også innslag av grov og gammel furu, grove bjørketrær og noe lønn.
Artsmangfold: Til tross for at området er lite ble det gjort funn av flere rødlistede arter. Rosenkjuke (NT-nær truet) ble funnet på to læger, rynkeskinn (NT) på ei låg og på ei låg ble det funnet granrustkjuke og klengekjuke (VU-sårbar) som snylter på granrustkjuka. Det finnes enkelte noe rikere bergvegger med en noe rikere moseflora. Området vurderes å ha noe potensial for jordboende sopp og kan huse flere interessante vedboende arter.
Bruk tilstand og påvirkning: Området er avgrenset med utgangspunkt i at det har eldre skog som er langt bedre sjiktet og rikere på liggende og stående død ved enn områdene rundt. Det finnes spredt med liggende død ved av gran i ulike nedbrytningsfaser og noe gadd. Skogen er trolig en gjenværende del av tidligere skog som kun er plukkhogd. Det finnes ingen nyere inngrep innenfor lokaliteten, men det er en viss kantpåvirkning fra vest fra eksisterende pukkverk som området grenser til.
Fremmede arter: Ingen fremmede arter ble registrert.
Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en forholdsvis isolert og liten biotop i et landskap som har få gjenværende gammelskogsrester i lavereliggende strøk.
Verdivurdering: Lokaliteten gis lav vekt på størrelse og rikhet, men middels vekt på tilstand og artsmangfold. Området vurderes derfor som en viktig (B verdi) naturtypelokalitet ved å være en liten gjenværende rest med naturskog som inneholder en del viktige gammelskogselementer, har noen rikere partier og er levested for flere rødlistede arter.
Skjøtsel og hensyn: Det er ingen kvaliteter ved lokaliteten som er avhengig av skjøtsel for å ivaretas og videre utvidelse av steinbruddet inn i området er ikke forenlig med å ivareta kvalitetene i den.
••

24 Rustad

Naturbeitemark – Rik beiteeng Verdi: A Areal : 15 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av Lars Erik Høitomt (BioFokus) den 13.06.2018 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtyper i Lillehammer kommune på oppdrag for Lillehammer kommune. Lokaliteten erstatter tidligere avgrensning BN00030074 - Rustad. Beskrivelse og avgrensning er oppdatert. Anders Breili gjorde i 2010 en grundig artskartlegging i området hvor det ble funn av flere kravfulle karplanter og jordboende sopp. Rødlistekategorier følger norsk rødliste for arter 2015 og norsk rødliste for naturtyper fra 2018.
Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i en sørvendt liside rett nord for gården Solås, langs Rustadvegen i Lillehammer kommune, Oppland fylke. Berggrunnen er dominert av rik sandstein og skifer som er overdekt med et morenedekke av varierende tykkelse. Det baserike jordsmonnet og den sørvendte eksposisjonen gir grunnlag for rike og varmekjære vegetasjonstyper.
Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er avgrenset som naturtypen naturbeitemark med utformingen rik beiteeng. Naturbeitemark (semi-naturlig eng) er vurdert som sårbar (VU) på rødlista for naturtyper. I tillegg til naturbeitemark kan en stor del av lokaliteten vurderes som beiteskog, men skillet mellom hva som er beiteskog og naturbeitemark i sein gjenvekstsuksesjonsfase er utydelig. På de mest intakte delene av enga finnes flere basekrevende arter og typiske kulturmarksarter, blant annet ballblom, rødkløver, ryllik, prestekrage, enghumleblom, skogstorknebb, rød jonsokblom, flekkgrisøre, tveskjeggveronika, rundbelg, marinøkkel, småengkall, hjertegras, gjeldkarve, dunhavre, gulaks, tiriltunge, dunkjempe og vill-lin. I mer fuktpreget områder er det også registrert brudespore, stortveblad og hvitbladtistel. I mer gjødselpreget partier finnes større innslag av stornesle, høymol, bringebær og geitrams. Historiske flyfoto viser at beitemarka var mer åpen på 1960-tallet og lokaliteten var en mosaikk mellom mindre skogholt og åpne kulturmarksenger. Etter opphørt hevd har mye av de åpne områdene

vokst igjen med granskog En stor andel av granskogen ble avvirket i 2013. Den vestre halvdelen av lokaliteten er ikke lenger i hevd, men den østre delen virker å bli slått med ujevne mellomrom.
Artsmangfold: Anders Breili har gjort mange funn av kravfulle karplanter og beitmarksopp på lokaliteten. Av jordboende sopp er det registrert flammevokssopp Hygrocybe intermedia (VU-sårbar), rødnende lutvokssopp Neohygrocybe ingrata (VU) gråfiolett køllesopp Alloclavaria purpurea (NT-nær truet), musserongvokssopp Cuphophyllus fornicatus (NT) og rødskivevokssopp Hygrocybe quieta (NT). En rekke vanligere arter beitemarkssopp er også registrert på lokaliteten. Av kravfulle karplanter finnes enghaukeskjegg Crepis praemorsa (NT) og engbakkesøte Gentianella campestris campestris (NT) spredt på lokaliteten. Potensialet for artsforekomster av flere kravfulle arter vurderes som middels høyt.
Bruk tilstand og påvirkning: Bortsett fra uttak av en god del gran i 2013 er lokaliteten lite påvirket av menneskelig aktivitet siden 1960-tallet.
Fremmede arter: Noen få kratt med rødhyll Sambucus racemosa (SE-svært høy risiko) står spredt på lokaliteten, særlig der granskogen nylig har blitt avvirket. Hagelupin Lupinus polyphyllus (SE) står spredt i de vestre delene av lokaliteten.
Del av helhetlig landskap: Naturbeitemarka ligger i et stort kulturmarksområde med flere nærliggende beitemarker og andre kulturmarksenger. Svært mange av de nærliggende engene er imidlertid i sterk gjengroing og/eller forringet på grunn av gjødsling.
Verdivurdering: Stor naturbeitemark med ganske mange kjennetegnende arter og funn av 2 VU-arter og 5 NT-arter. Potensialet for artsforekomster av flere kravfulle arter vurderes som middels høyt. Enga er for det meste i brakkleggingsfase og tidlig gjenvekstsuksesjonsfase og hevden har opphørt på store deler av lokaliteten. Den vestre delen er fortsatt noe hevdet i form av sporadisk rydding og slått. Lokaliteten vurderes som svært viktig (A-verdi).
Skjøtsel og hensyn: Det er et stort behov for å sette i gang skjøtsel i form av rydding og beite eller slått på denne lokaliteten. Enga har såpass mange kravfulle arter at man bør lage en egen handlingsplan for hvordan lokaliteten skal kunne ivaretas på best mulig måte.
••

25 Åsstua

Slåttemark – Frisk eller tørr, middels baserik eng slått Verdi: B Areal : 1 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av Torbjørn Høitomt (BioFokus) den 13.06.2018 i forbindelse med kvalitetssikring og nykartlegging av naturtyper øst og nord for Lillehammer på oppdrag fra Lillehammer kommune. Lokaliteten erstatter tidligere avgrensing BN00030085 - Åsstua. Både avgrensning og beskrivelse er oppdatert. Rødlistekategorier følger norsk rødliste for arter 2015 og norsk rødliste for naturtyper fra 2018.
Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ved Åsstua noen kilometer nordøst for Lillehammer sentrum. Den omfatter deler av de åpne, sørvest-vendte engene rundt bebyggelsen på den gamle plassen. Det grunnlendte preget, gode sol- og varmeforhold og den rike sandsteinen i berggrunnen danner grunnlag for rik plantevekst.
Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder en frisk til tørr, middels baserik utforming av naturtypen slåttemark.
Artsmangfold: De intakte og lite gjengrodde partiene med tørreng domineres av arter som gulaks, småengkall, harerug, ryllik, prestekrage, aurikkelsveve, rødsvingel, engtjæreblom, rødknapp, engknoppurt, flekkgrisøre, dunhavre, gjeldkarve, hvitmaure, knollerteknapp, bleikstarr, fagerklokke og hjertegras. I litt fuktigere partier nederst på enga finnes ballblom, hvitbladtistel, og skogstorkenebb. I tillegg finnes en del gjengroingsarter som snerprørkvein, hundegras og firkantperikum. Enghaukeskjegg (VU), engbakkesøte (NT) og mørkskjellet vokssopp (NT) er alle observert i lokaliteten av Anders Breili tilbake i 2010. Det er sannsynlig at disse artene fortsatt finnes i lokaliteten selv om gjengroingen trolig har tiltatt de siste åtte årene. Slåttemark er vurdert som kritisk truet (CR) på rødlista for naturtyper.
Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten er i sterkt gjengroing og særlig langs kantene kommer det inn kratt og småtrær. Gjengroingen i denne lokaliteten er nå inne i en kritisk fase der verdien nokså raskt nå vil bli redusert i årene som kommer dersom tiltak ikke settes inn.
Fremmede arter: Ingen registrert.
Del av helhetlig landskap: Slåttemarka ligger i et stort kulturmarksområde med flere nærliggende slåttemarker og andre kulturmarksenger. Svært mange av de nærliggende engene er imidlertid i sterk gjengroing og/eller forringet på grunn av gjødsling.
Verdivurdering: Slåttemarkslokaliteten er middels stor og består av en delvis gjengrodd tørreng. Det er påvist nokså mange tyngdepunktarter samt et lite knippe rødlistearter i lokaliteten. Lokaliteten vurderes derfor som viktig (B-verdi).
Skjøtsel og hensyn: Det er et kritisk stort behov for å sette i gang skjøtsel i form av rydding og slått på denne lokaliteten.
••

26 Kleiva

Rik sumpskog, kildeskog og strandskog – Rik gransumpskog Verdi: B Areal : 2 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av Torbjørn Høitomt (BioFokus) den 13.06.2018 i forbindelse med kvalitetssikring og nykartlegging av naturtyper øst og nord for Lillehammer på oppdrag fra Lillehammer kommune. Lokaliteten erstatter tidligere avgrensing BN00030087 - Kleiva. Både avgrensning og beskrivelse er oppdatert. Rødlistekategorier følger norsk rødliste for arter 2015 og norsk rødliste for naturtyper fra 2018.
Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger øst for Kleiva, noen kilometer nordøst for Lillehammer sentrum. Avgrensningen ligger i et flatt parti på siden av det som ser ut til å være en gammel, kunstig anlagt dam.
Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen rik sumpskog, kildeskog og strandskog med utformingen rik gransumpskog. Området er til dels svært bløtt med flere små åpne vannspeil. Tresjiktet er dominert av gran med noe innslag av gråor og bjørk. Feltsjiktet er preget av høgstaude- og sumpplanter som kjempemose, vendelrot, sumphaukeskjegg, skogsnelle, bekkeblom, ballblom, mjødurt. I øst overgang mot noe mer engpreget vegetasjon. Rik gransumpskog er vurdert som sterkt truet (EN) på den siste rødlista for naturtyper.
Artsmangfold: Det er ikke påvist noen særlig sjeldne eller truete arter i lokaliteten. Det er imidlertid et visst potensiale for funn av rødlistede arter, kanskje mest innen ulike insektgrupper.
Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten er historisk sett trolig sterkt påvirket av menneskelig aktivitet i forbindelse med den dammen som er anlagt helt inntil lokaliteten. Det er imidlertid ingen inngrep av nyere dato og selve lokaliteten er ikke påvirket av grøfting.
Fremmede arter: Ingen registrert.
Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en av flere rike sumpskogspartier i denne delen av kommunen. Mange av sumpskogene er imidlertid grøftet i varierende grad og det er ganske få som er helt intakte.
Verdivurdering: Liten sumpskogslokalitet med velutviklet sumppreg som er lite påvirket av nyere inngrep. Lokaliteten er imidlertid nokså liten og det er ikke påvist sjeldne eller truete arter. Avgrensningen er allikevel vurdert som viktig (B-verdi) grunnet generelt god lokalitetskvalitet.
Skjøtsel og hensyn: Lokalitetens verdier bevares og utvikles best under fri utvikling.

••

27 Granli

Naturbeitemark – Frisk eller tørr, middels baserik eng beitet Verdi: B Areal : 8 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av Torbjørn Høitomt (BioFokus) den 13.06.2018 i forbindelse med kvalitetssikring og nykartlegging av naturtyper øst og nord for Lillehammer på oppdrag fra Lillehammer kommune. Lokaliteten erstatter tidligere avgrensing BN00030072 - Granli. Både avgrensning og beskrivelse er oppdatert. Rødlistekategorier følger norsk rødliste for arter 2015 og norsk rødliste for naturtyper fra 2018.
Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger mellom Granli og Kjøllgarden rett ovenfor Lillehammer sentrum. Avgrensningen ligger i ei skrått hellende, sørvestvendt liside. Området er grunnlendt og berggrunnen består av rik sandstein. Dette kombinert med varme og gode klimatiske forhold danner gode forhold for rike og varmekrevende vegetasjonstyper.
Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen naturbeitemark med utformingen frisk eller tørr, middels baserik beitet eng. Tydelig tørrengpreg med arter som engknoppurt, gjeldkarve, dunkjempe, engtjæreblom, blåklokke, fløyelsmarikåpe, hårsveve, ryllik, bergmynte. En del einer og roser finnes i busksjiktet. Naturbeitemark (semi-naturlig eng) er vurdert som sårbar (VU) på rødlista for naturtyper.
Artsmangfold: Det er ikke registerte sjeldne eller truete arter på lokaliteten, men det er et visst potensiale for sjeldne og trua beitemarkssopp. Den nær truete lillagrå rødspore er tidligere påvist rett utenfor lokaliteten, men dette arealet er nå ødelagt av fyllmasser i forbindelse med boligbygging.
Bruk tilstand og påvirkning: Tidligere har en større del av enga vært avgrenset som naturtype, men i 2018 ble deler av enga enten vurdert å være for gjengrodd eller for gjødselpreget. En del gran vokser opp i enga, men det ser også ut til at det er ryddet en del trær de siste årene. Et gjerne deler lokaliteten i to. Nedenfor gjerdet er hevdtrykket nokså bra, mens ovenfor gjerdet er gjengroingen nokså sterk.
Fremmede arter: Ingen registrert.
Del av helhetlig landskap: Naturbeitemarka ligger i et stort kulturmarksområde med flere nærliggende beitemarker og andre kulturmarksenger. Svært mange av de nærliggende engene er imidlertid i sterk gjengroing og/eller forringet på grunn av gjødsling.
Verdivurdering: Middels stor naturbeitemark med ganske få kjennetegnende arter og uten artsfunn av truede arter. Potensialet for artsforekomster av truede arter vurderes som middels. Enga er for det meste intakt og har et middels ekstensivt beitetrykk og middels gjødselpåvirkning. Enga ser ut til fortsatt være i bruk og har sannsynligvis blitt beitet sammenhengende over lang tid. Lokaliteten vurderes som viktig (B-verdi).
Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bør fortsatt hevdes gjennom beite. Arealet ovenfor gjerdet bør også beites på samme måte som nedenfor gjerdet. Totalt sett kan beitetrykket gjerne økes noe. En del gran kan ryddes bort.

••

28 Storberget

Rik edellauvskog – Verdi: C Areal : 2 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av Torbjørn Høitomt (BioFokus) den 13.06.2018 i forbindelse med kvalitetssikring og nykartlegging av naturtyper øst og nord for Lillehammer på oppdrag fra Lillehammer kommune. Lokaliteten erstatter tidligere avgrensing BN00030009 - Storberget. Både avgrensning og beskrivelse er oppdatert. Rødlistekategorier følger norsk rødliste for arter 2015 og norsk rødliste for naturtyper fra 2018.
Beliggenhet og naturgrunnlag: Avgrensningen ligger rett vest for gården Storberget, like nord for Lillehammer sentrum. Lokaliteten ligger i nedkant av en åker og er til dels nokså bratt og steinete. Berggrunnen i området består av rik sandstein.
Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen rik edelløvskog uten utforming. Dette er en nokså sterkt kulturpreget lokalitet med dominans av spisslønn. Vegetasjonen er dominert av gjødselelskende arter noe som skyldes avrenning fra åkeren. Arter som stornesle, tyrihjelm, sølvbunke og hundegras dominerer. Noen av spisslønntrærne er nokså grove og det finnes litt dødved.
Artsmangfold: Ingen sjeldne eller trua arter er registrert
Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten er sterkt påvirket av avrenning fra åker. I tillegg er det tømt en del gammel takstein i lokaliteten. Noe piggtråd ble også observert. En traktorvei går ned gjennom lokaliteten.
Fremmede arter: Ingen registrert.
Del av helhetlig landskap: Lokaliteten ligger i et sterkt kulturpåvirket landskap der det finnes små lommer med edelløvskog med alm, ask, hassel og spisslønn
Verdivurdering: Liten og ikke veldig artsrik lokalitet som er sterkt påvirket av menneskelig aktivitet. Ansamlingen med spisslønn er allikevel så spesiell i lokal sammenheng av lokaliteten vurderes som lokalt viktig (C-verdi).
Skjøtsel og hensyn: Gjødselpåvirkningen bør minimeres. I tillegg bør lønnetrærne få utvikle seg og bli store. Dødved som dannes bør få ligge i fred. Trær som faller inn over åkeren bør legges inn i lokaliteten.
••

29 Storberget II

Rik boreal lauvskog – Rik løvskog i liside Verdi: B Areal : 2 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av Torbjørn Høitomt (BioFokus) den 13.06.2018 i forbindelse med kvalitetssikring og nykartlegging av naturtyper øst og nord for Lillehammer på oppdrag fra Lillehammer kommune. Lokaliteten erstatter tidligere avgrensinger BN00030078 og BN00030000, begge med navn Storberget. Både avgrensning og beskrivelse er oppdatert. Rødlistekategorier følger norsk rødliste for arter 2015 og norsk rødliste for naturtyper fra 2018.
Beliggenhet og naturgrunnlag: Avgrensningen ligger rett vest for gården Storberget, like nord for Lillehammer sentrum. Lokaliteten ligger ei skrått hellende sørvendt liside. Berggrunnen er rik, bestående av rik sandstein, men vegetasjonen er også sterkt påvirket av gjødseleffekt fra husdyr og avrenning gjennom lang tid.
Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen rik boreal lauvskog med utformingen rik løvskog i liside. Lokaliteten passer egentlig ikke helt inn i noen naturtyper, men ble vurdert å passe best inn i valgte type. Hagemark er et annet nærliggende alternativ. Andre naturtyper som rik edelløvskog med hassel og naturbeitemark inngår sparsomt i mosaikken. Tresjiktet domineres av en varierende miks av gråor, hegg, selje, osp, bjørk og litt gran. I tillegg finnes noen store hasselkratt, særlig i nedre deler av lokaliteten, men også spredt andre steder i området. Vanlige planter i feltsjiktet er kratthumleblom, markjordbær, haremat, springfrø, hengeaks, skogsalat og hestehov. I åpne glenner i skog, som tidligere har vært åpen beitemark, ble arter som skogkløver, tiriltunge, gulmaure, engknoppurt, engsoleie, gjeldkarve, rødknapp og gulflatbelg påvist. Noen eldre løvtrær av flere treslag finnes spredt, men. Historiske flybilder viser at området var delvis skogkledd også for 50 år siden, men at det da var betydelig større arealer med åpne glenner mellom skogholtene/trærne.
Artsmangfold: Det er ikke påvist noen særlig sjeldne eller trua arter under kartleggingen i 2018. I 2002 ble imidlertid røykkøllesopp (NT) påvist i området. Det er sannsynlig at arten fortsatt kan forekomme i området. Hekking av flaggspett ble observert. Potensialet for sjeldne og trua arter i området vurderes generelt som nokså lavt, selv om særlig de gamle hasselkrattene og de gjenværende flekkene med naturbeitemark kan huse interessante arter.
Bruk tilstand og påvirkning: Dette skogområdet er svært preget av tidligere tiders beite og framstår stedvis like mye som gjengrodd beitemark som skog. Området er imidlertid i ferd med å utvikle skogverdier og det er sannsynligvis like realistisk å få etablert produktiv blandingsskog her som at området restaureres tilbake til beiteskog/naturbeitemark.
Noen gamle piggtrådgjerder finnes i området.
Fremmede arter: Ingen registrert.
Del av helhetlig landskap: Lokaliteten inngår i et sterkt kulturpåvirket landskap med varierte naturkvaliteter knyttet til slåttemark, naturbeitemark og ulike rike skogtyper. Dette er en av de største intakte, løvdominerte skogområdene i dette landskapet.

Verdivurdering: Dette er en større løvdominert skog på det som tidligere har vært halvåpen beitemark. Typifiseringen er noe usikker, og lokaliteten har potensiale både til å bli en verdifull skog og ei artsrik naturbeitemark/hagemark. Verdiene i dag med gamle hasselkratt og restene av natureng tilsvarer B-verdi (viktig).
Skjøtsel og hensyn: Lokalitetens verdier kan utvikles gjennom fri utvikling eller delvis tilbakeføring til et åpnere beitelandskap. Begge disse to alternativene vil kunne gi lokaliteten økt verdi på sikt.
••

30 Vesleberget S

Naturbeitemark – Frisk eller tørr, middels baserik eng beitet Verdi: B Areal : 3 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av Torbjørn Høitomt (BioFokus) den 14.06.2018 i forbindelse med kvalitetssikring og nykartlegging av naturtyper øst og nord for Lillehammer på oppdrag fra Lillehammer kommune. Rødlistekategorier følger norsk rødliste for arter 2015 og norsk rødliste for naturtyper fra 2018.
Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger sør for Vesleberget rett nord for Lillehammer sentrum. Avgrensningen ligger i ei skrått hellende, sørvestvendt liside. Området er grunnlendt og berggrunnen består av rik sandstein.
Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen naturbeitemark med utformingen frisk eller tørr, middels baserik beitet eng. Godt hevdet eng med arter som gulmaure, prestekrage, gjeldkarve, småbergknapp, ryllik, dunkjempe, engtjæreblom, blåklokke, rødknapp, smørbukk og sølvmure. I busksjiktet finnes en del rosekratt. Lokaliteten er noe preget av gjødseleffekten fra storfe som gikk på enga i 2018. Naturbeitemark (semi-naturlig eng) er vurdert som sårbar (VU) på rødlista for naturtyper.
Artsmangfold: Det er ikke påvist sjeldne eller trua arter i lokaliteten, men det er et visst potensiale for sjeldne og trua beitemarkssopp.
Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten beites av storfe og dagens beitetrykk vurderes som godt. En kum er gravd ned sentralt i lokaliteten.
Fremmede arter: Ingen registrert.
Del av helhetlig landskap: Naturbeitemarka ligger i et stort kulturmarksområde med flere nærliggende beitemarker og andre kulturmarksenger. Svært mange av de nærliggende engene er imidlertid i sterk gjengroing og/eller forringet på grunn av gjødsling.
Verdivurdering: Nokså stor naturbeitemark med velutviklet tørrengflora. Det er ikke påvist noen særlig sjeldne eller trua arter, men lokaliteten er i god hevd og vurderes derfor som viktig (B-verdi).
Skjøtsel og hensyn: Dagens skjøtselsregime bør videreføres.
••

31 Snauskallen Ø

Kilde og kildebekk – Kilde over sørboreal Verdi: B Areal : 8 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av Torbjørn Høitomt og Lars Erik Høitomt (BioFokus) den 13.08.2018 i forbindelse med kvalitetssikring og nykartlegging av naturtyper øst og nord for Lillehammer på oppdrag fra Lillehammer kommune. Rødlistekategorier følger norsk rødliste for arter 2015 og norsk rødliste for naturtyper fra 2018.
Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger rett øst for Snauskallen rett nord for Nordseter i Lillehammer kommune. Lokaliteten ligger i en sørverstvendt liside med mange større og mindre kildeframspring. Det er mulig avgrensningen kunne vært større enn det den er siden det samme miljøet potensielt kan fortsette videre sør- og vestover.
Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen kilde og kildebekk med utformingen kilde over sørboreal sone. Kilde- og sigpreget vegetasjon med arter som fjørtuffmose, skruekildemose, kalkkildemose, bekkevrangmose, myrgittermose, elvesnelle, myrsnelle, tepprot, jåblom, fjelltistel, gullmose, rosetorvmose, harerug, brunmakkmose, kildesleivmose, kildesildremose, mjødurt og bekkeblom. I busksjiktet finnes mye lappvier/sølvvier. Tresjiktet er stort sett nokså sparsomt, men noe gran og bjørk finnes. Hele lokaliteten preges av overganger mot mer eller mindre kildepreget myr og ditto sumpmiljøer.
Artsmangfold: Det er ikke påvist noen rødlistede eller særlig sjeldne arter i lokaliteten.
Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten er så vidt vi kan skjønne ikke påvirket av nyere menneskelige inngrep
Fremmede arter: Ingen registrert

Del av helhetlig landskap:
Verdivurdering: Del av nokså stort areal med kildepreget vegetasjon. det er litt usikkerhet knyttet til hvilken verdi denne typen lokaliteter egentlig skal ha, men velutviklete kildemiljøer er ofte små og sårbare for inngrep. Siden typen er velutviklet over et større areal vurderes lokaliteten som viktig (B-verdi).
Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bevares best under fri utvikling.
••

32 Åretta, nedre deler

Gråor- heggeskog – Liskog og raviner Verdi: B Areal : daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av Torbjørn Høitomt og Lars Erik Høitomt (BioFokus) den 14.08.2018 i forbindelse med kvalitetssikring og nykartlegging av naturtyper øst og nord for Lillehammer på oppdrag fra Lillehammer kommune. Lokaliteten erstatter tidligere avgrensing BN00030054 - Sustad. Både avgrensning og beskrivelse er oppdatert. Rødlistekategorier følger norsk rødliste for arter 2015 og norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger langs Åretta rett nord for Elverhøi i Lillehammer og omfatter en ravine-/kløftepreget strekning fra Hamarvegen og ned til der Jernbaneverket nylig har drevet omfattende flomsikringsarbeid. Dalen har ganske bratte sider, men det er kun snakk om løsmasser.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen gråor- heggeskog med utformingen liskog og raviner. Deler av lokaliteten har nokså betydelig innslag av spisslønn i tillegg til gråor. Vanlige arter i feltsjiktet er trollbær, bringebær, gjøksyre, sauetelg, stornesle og krypsoleie. Skogen er for det meste nokså ung, men det finnes en del dødved.

Artsmangfold: Det er ikke påvist noen sjeldne eller trua arter i lokaliteten. Det ble søkt etter rødlistearter både knyttet til steiner og jord i flomsona, på trestokker langs elva og på blottlagt jord i skråningene uten resultat. Potensialet for rødlistearter vurderes som nokså lavt.

Bruk tilstand og påvirkning: Området er generelt nokså sterkt påvirket fra gammelt av, men det finnes få nye inngrep i lokaliteten. Merk at størrelsen på denne lokaliteten har blir betydelig redusert de siste årene på grunn av omfattende flomsikringstiltak i området mellom Hamarvegen og jernbanen.

Fremmede arter: Det forekommer mye rødhyll og kjempespringfrø i lokaliteten.

Del av helhetlig landskap: Dette er en av få mer eller mindre intakte, produktive løvskogsmiljøer av litt størrelse i nærheten av Lillehammer sentrum.

Verdivurdering: Liten lokalitet med rik blandet løvskog i bekkedal. Det er ikke påvist noen særlig sjeldne eller truete arter, men lokaliteten er ikke påvirket av menneskelig aktivitet i nyere tid. Lokaliteten har en viktig funksjon om blant annet fugl, men også andre organismegrupper i et eller nokså sterkt påvirket bymiljø. Lokaliteten vurderes derfor som viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Lokalitetens verdier bevares og utvikles best under fri utvikling.

••

33 Sustad S

Rik blandingsskog i lavlandet – Sørboreal blandingsskog Verdi: C Areal : daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av Torbjørn Høitomt og Lars Erik Høitomt (BioFokus) den 14.08.2018 i forbindelse med kvalitetssikring og nykartlegging av naturtyper øst og nord for Lillehammer på oppdrag fra Lillehammer kommune. Rødlistekategorier følger norsk rødliste for arter 2015 og norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger rett sørvest for Sustad like sør for Lillehammer sentrum. Lokaliteten omfatter en skogkledd løsmassehaug på nedsiden av Dovrebanen.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen rik blandingsskog i lavlandet med utformingen sørboreal blandingsskog. Tresjiktet er dominert av gran, men med innslag av rogn, spisslønn, bjørk og hassel. I tillegg finnen noen almetrær. I feltsjiktet finnes arter som snerprørkvein, markjordbær, fingerstarr, liljekonvall og trollbær. I busksjiktet finnes noe korsved. Av moser finnes blant annet klamremose og ospelundmose. En del av gran- og bjørketrærne er nokså gamle, men det finnes ikke noe dødved av betydning.

Artsmangfold: Det er ikke påvist noen særlig sjeldne eller truete arter.

Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten er ikke påvirket av nyere inngrep i særlig grad, men øverste del av lokaliteten, nærmest jernbanen, ser ut til å ligge på en gammel fylling.

Fremmede arter: Litt platanlønn er registrert.

Del av helhetlig landskap:

Verdivurdering: Liten, men intakt lokalitet med rik blandingsskog nær Lillehammer sentrum. Lokaliteten har potensiale til å utvikle seg med årene og vil på sikt kunne huse sjeldne og trua gammelskogsarter på sikt. Lokaliteten har ikke veldig store verdier i dag, men gis lokal verdi (C-verdi) grunnet utviklingspotensial.

Skjøtsel og hensyn: Lokalitetens verdier bevares og utvikles best under fri utvikling.

••

34 Grytflø S

Flommarksskog – Flompåvirket oreskog Verdi: B Areal : daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av Torbjørn Høitomt (BioFokus) den 28.09.2018 i forbindelse med kvalitetssikring og nykartlegging av naturtyper øst og nord for Lillehammer på oppdrag fra Lillehammer kommune. Rødlistekategorier følger norsk rødliste for arter 2015 og norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Avgrensningen ligger mellom Grytflø og Tuveitflø i Lillehammer kommune og omfatter begge sidene av elva og små øyer ute i elva. Mellom disse to evjene faller elva noen meter og brer seg utover. Ved høy vannføring oversvømmes nokså store arealer på sidene og på øyene ute i elva.
Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen flommarksskog med utformingen flompåvirket oreskog. I tillegg til or forekommer bjørk og rogn. I feltsjiktet forekommer arter som kvitbladtistel, kranskonvall, mjødurt, skogstorkenebb, vassrørkvein og enghumleblom. I busksjiktet finnes en del Salix sp. Naturtypen er best utviklet ute på øyene og på sørsiden av elva. Her dominerer eldre gråor og det finnes en del dødved. Nord for elva er skogen yngre, men også her er flompåvirkningen sterk. Noe eldre gran er hogget ut fra lokaliteten for anslagsvis 30-40 år siden. Flommarksskog er rødlistet som sårbar - VU på gjeldende rødliste for naturtyper.
Artsmangfold: Det er påvist skogsøtgras (VU) på nordsida av elva. I tillegg er mjuktjafs (VU) og sukkernål (NT) påvist i lokaliteten. Potensialet for andre sjeldne og trua flommarksarter vurderes som middels.
Bruk tilstand og påvirkning: Sett bort i fra nokså omfattende historisk hogstpåvirkning er ikke på lokaliteten direkte påvirket av nyere inngrep. Unntaket er det faktum at elva er regulert, men det har den vært i snart hundre år på dette stedet.
Fremmede arter: Ingen registrert.
Del av helhetlig landskap: Lokaliteten inngår i et nettverk av verdifulle, våtmarks- og vassdragstilknyttede naturmiljøer langs Mesnaelva.
Verdivurdering: Velutviklet flommarkslokalitet med velutviklete naturkvaliteter typisk for typen. I tillegg er det påvist to sårbare arter som enten er avhengig av fuktigheten fra elva eller dirkete flompåvirkning. Sterkt historisk hogstpåvirkning trekker imidlertid verdien noe ned. Lokaliteten vurderes derfor som viktig.
Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bevares og utvikles best gjennom fri utvikling. Store endringer i vannføringsregimet bør unngås.
••

35 Langflø Ø

Gammel sump- og kildeskog – Gammel gran- og bjørkesumpskog Verdi: B Areal : daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av Torbjørn Høitomt (BioFokus) den 28.09.2018 i forbindelse med kvalitetssikring og nykartlegging av naturtyper øst og nord for Lillehammer på oppdrag fra Lillehammer kommune. Rødlistekategorier følger norsk rødliste for arter 2015 og norsk rødliste for naturtyper fra 2018.
Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på østsiden av Langflø og Nedre Køyta ved Mesnaelva i Lillehammer kommune. Berggrunnen i området består av sandstein, noe som i dette tilfellet medfører fattig vegetasjon.
Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen gammel sump- og kildeskog med utformingen gammel sump- og kildeskog. Store deler av lokaliteten består av sumpmark eller annen frisk eller fuktig skogmark. Det finnes overganger mot noe myr sentralt i lokaliteten og mot tørrere skogsmark langs kantene. Gran dominerer tresjiktet, men noe bjørk inngår i partier. Noe furu ute på den vesle myra sentralt i lokaliteten. Vegetasjonen, både på myra og i sumpskogene, er fattig og dominert av nøysomme og vidt utbredte arter.
Artsmangfold: Det er påvist flere rødlistede arter i området. Ute ved elva vokser mjuktjafs (VU) på eldre gran. På de samme grantrærne, samt andre steder i lokaliteten finnes også gubbeskjegg (NT), sprikeskjegg (NT) og sukkernål (NT). Huldretorvmose (VU) ble påvist rett øst for den vesle myra, men rynkeskinn (NT) ble påvist på en granstokk helt nord i lokaliteten.
Bruk tilstand og påvirkning: Hele lokaliteten ser ut til å være ugrøftet og det er ikke drevet skogbruk i lokaliteten i nyere tid. De eneste sporene etter aktivitet i nyere tid er et par stier som strekker seg gjennom lokaliteten.
Fremmede arter: Ingen påvist.
Del av helhetlig landskap: Lokaliteten inngår i et nettverk av verdifulle, våtmarks- og vassdragstilknyttede naturmiljøer langs Mesnaelva.
Verdivurdering: Større areal med ugrøftet myr og sumpskog. Eldre skog dominerer og det er påvist flere rødlistede arter i området, deriblant to truete arter. Lokaliteten vurderes derfor som viktig (B-verdi)
Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bevares og utvikles best gjennom fri utvikling.
••

36 Nedre Køyta S

Gammel granskog – Gammel høyereliggende granskog Verdi: B Areal : daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av Torbjørn Høitomt (BioFokus) den 28.09.2018 i forbindelse med kvalitetssikring og nykartlegging av naturtyper øst og nord for Lillehammer på oppdrag fra Lillehammer kommune. Rødlistekategorier følger norsk rødliste for arter 2015 og norsk rødliste for naturtyper fra 2018.
Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på sørvestsiden av Langflø og Nedre Køyta ved Mesnaelva i Lillehammer kommune. Berggrunnen i området består av sandstein, noe som i dette tilfellet medfører fattig vegetasjon.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen gammel barskog med utformingen gammel granskog. Eldre grandominert skog med innslag av noe bjørk og furu. Det meste av arealet er frisk fastmarksskogsmark, men noe fattig sumpskog finnes innimellom. Stedvis finnes en del gammel gran i disse miljøene. Det finnes også noe dødved av både gran og bjørk.
Artsmangfold: Det finnes mye mjuktjafs (VU) i store deler av lokaliteten. Videre inngår en del granseterlav (NT), sprikeskjegg (NT) og gubbeskjegg (NT). Det er et visst potensial for flere sjeldne og trua gammelskogsarter.
Bruk tilstand og påvirkning: En mye brukt sti går gjennom lokaliteten. Det foregår en del sykling på denne stien, noe som trolig har økt slitasjen noe utover det man ville fått dersom ferdsel bare hadde skjedd til fots.
Fremmede arter: Ingen registrert.
Del av helhetlig landskap: Lokaliteten inngår i et nettverk av verdifulle, våtmarksmiljø og vassdragsnære naturmiljø langs Mesnaelva.
Verdivurdering: Dette er en ganske stor og intakt gammelskogslokalitet i kantsonen langs Mesnaelva. Hogstinngrep og en stor overføringslinje har imidlertid gjort at lokaliteten stedvis er smal. Det er påvist flere rødlistede arter inkludert en stor bestand av en truet art. Lokaliteten vurderes derfor som viktig (B-verdi).
Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bevares og utvikles best gjennom fri utvikling.
••

37 Høgfellia

Gammel granskog – Gammel høyereliggende granskog Verdi: B Areal : 145 daa

Innledning: Lokaliteten har tidligere blitt kartlagt og beskrevet av Anders Breili i 2016. Sommeren 2018 ble lokaliteten undersøkt av Lars Erik Høitomt (BioFokus) den 06.07.2018 i forbindelse med kvalitetssikring og nykartlegging av naturtyper øst og nord for Lillehammer på oppdrag fra Lillehammer kommune. Avgrensning og beskrivelse ble oppdatert. Rødlistekategorier følger norsk rødliste for arter 2015 og norsk rødliste for naturtyper fra 2018.
Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger sørvendt i fjellskogen sørøst for hyttefeltet Høgfjellia, ovenfor skiløype mellom Nordseter og Sjusjøen. Lokaliteten grenser mot hyttefelt (Høgfjellia) i nordvest, mot mindre myrer og mer hogstpåvirket skog i vest og mot glissen fjellskog i overkant. Berggrunnen i området består av arkose og leirskifer. Flere kilder og bekker har utspring i lia og bidrar til varierte fuktighetsforhold.
Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensninger gjelder en gammel granskog med utformingen gammel høyereliggende granskog, og kan karakteriseres som fjellgranskog. Området ligger ca. 840 og 920 moh. Gran er dominerende treslag og bare enkelttrær av rogn forekommer svært sparsomt. Området består av eldre granskog, med innslag av biologisk gamle grantrær og partier med både nyere læger og eldre mer nedbrutte læger. Småbregne- og blåbærgranskog forekommer i mosaikk med kildesig og myrsig, og mindre høgstaudepartier og spredte partier med storbregner. Kildesigene er i hovedsak fattige eller intermediære, men sentralt i området forekommer også rike kildesig. Sør i området inngår også mindre partier med intermetiær-rik krattbevokst myr.
Artsmangfold: Karplantefloraen består i hovedsak av lite krevende arter som fugletelg (Gymnocarpium dryopteris), sauetelg (Dryopteris expansa), skogburkne (Athyrium filix-femina), tyrihjelm (Aconitum lycoctonum), blåbær (Vaccinium myrtillus), smyle (Avenella flexuosa), skogstjerne (Trientalis europaea), tepperot (Potentilla erecta), skogrørkvein (Calamagrostis phragmitoides)etc. Kildesig bidrar imidlertid til å øke artsmangfoldet av karplanter betraktelig, med arter som fjellstjerneblom (Stellaria borealis), jåblom (Parnassia palustris), harerug (Bistorta vivipara), setermjølke (Epilobium hornemanii), kildeurt (Montia fontana), myrmjølke (Epilobium palustre), myrklegg (Pedicularis palustris), skogarve (Cerastium fontanum ssp. fontanum) og strengstarr (Carex chordorrhiza). Av lav forekommer gubbeskjegg (Alectoria sarmentosa) (NT-nær truet) hyppig på grantrær, i tillegg til sprikeskjegg (Bryoria nadvornikiana) (NT). For øvrig forekommer granseterlav (Hypogymnia bitteri) (NT) på stammer av grantrær, gjerne på gamle trær som står lysåpent. Trollsotbeger (Cyphelium karelicum) (VU-sårbar) ble funnet på ei gammel gran sør på lokaliteten. Av knappenålslav forekommer rustdoggnål (Sclerophora coniophaea) (NT) og rimnål (Chaneothecopsis viridialba) (NT) på gran, i tillegg til vanligere knappenålslavarter som grønnsotnål (Calicium viride) og skjellnål (Calicium trichialis). Av vedlevende sopp er svartsonekjuke (Phellinus nigrolimitatus) (NT) påvist, i tillegg til praktbarksopp (Veluticeps abietina), duftskinn (Cystostereum murrayii), granhvitkjuke (Antrodia heteromorpha), granstokkjuke (Phellinus chrysoloma) og vasskjuke (Climacocystis borealis). På gran er også den barklevende arten gammelgranskål (Pseudographis pinicola) påvist. Det vurderes å være noe potensiale for enkelte krevende gammelskogsarter av lav og vedlevende sopp ut over dette. Jordlevende mykorrhizasopp er ikke undersøkt, og det er i alle fall potensiale for arter typiske for eldre fjellgranskog, selv om stedvis rikere forhold kanskje kan danne grunnlag for enkelte mer krevende arter. Mosefloraen er overfladisk undersøkt. Kildesig har innslag av arter som fjærtuffmose (Palustriella decipiens), piperensermose (Paludella squarrosa), brunmakkmose (Scorpidium cossonii), kildesildremose (Dichodontium palustre), pjusktjernmose (Calliergon cordifolium) og andre kildearter.
Bruk tilstand og påvirkning: Området består av gammel, fjellnær granskog som ikke er påvirket av hogst i nyere tid. Partivis er det innslag av en del grove læger i varierende nedbrytningsstadier. Enkelte graner har grove

dimensjoner. Sau beiter i området. Uthogging av hytteområdet Høgfjellia i nordvest kan ha bidratt til noe økt vindgjennomtrenging i deler av området.
Fremmede arter: Ingen arter registrert.
Del av helhetlig landskap: Lokaliteten omfatter et parti med fjellskog i fjellskogbeltet mellom Nordseter og Sjusjøen, og kan karakteriseres som en naturskogrest i et område som er betydelig påvirket av hytteutbygging og hogst. Slike områder kan ha funksjon for spredning av gammelskogsarter til omkringliggende skog. Tilgrensende områder nedenfor skiløypa mellom Nordseter og Sjusjøen er mer hogstpåvirkede, selv om det også her finnes mindre partier med eldre granskog som til dels har naturskogkvaliteter.
Verdivurdering: Stor lokalitet med gammel granskog flere kjennetegnede arter og 7 rødlistede arter inkludert 1 sårbar art. Skogen er i naturskogsfase og står på både frisk og tørr mark av vekslende rikhet. Skogen innehar moderate mengder gammelskogselementer som gamle trær med grov sprekkebark, liggende dødved og gamle gadder. Læger finnes i ulike nedbrytningsstadier og i partier er tettheten av disse elementene høy. Lokaliteten vurderes som viktig (B-verdi) og i øvre sjiktet.
Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bevares og utvikles best gjennom fri utvikling.
••

38 Grøtåsen Ø

Gammel granskog – Gammel høyereliggende granskog Verdi: C Areal : 96 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av Lars Erik Høitomt og Torbjørn Høitomt (BioFokus) den 28.09.2018 i forbindelse med kvalitetssikring og nykartlegging av naturtyper øst og nord for Lillehammer på oppdrag fra Lillehammer kommune. Rødlistekategorier følger norsk rødliste for arter 2015 og norsk rødliste for naturtyper fra 2018.
Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i en skogkledt liside øst for Grøtåsen i Lillehammer kommune, Oppland fylke. Lokaliteten avgrenses av mer glissen fjellskog i nord, myr og kulturmark i sør, og yngre granskog i øst og vest. Berggrunnen i området består av halvrik sandstein tilhørende Brøttumsformasjonen. Berggrunnen er for det meste overdekt av morenelag og tykke torvlag i forsenkninger.
Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder en gammel granskog med utformingen gammel høyereliggende granskog. Skogen står for det meste på blåbærmark, men har enkelte overganger mot svak-lågurtskog. Små partier med fattig sumpskog og myrkantmark inngår også. Tresjiktet domineres i all hovedsak av gran med spredte innslag av bjørk samt enkelte rogn og selje. Feltsjiktet innehar nesten bare trivielle blåbærarter. Skogen er halvgammel til gammel med en god del gamle grantrær og enkelte partier med noe liggende dødved. Granlågene ligger ofte i klynger og er klumpvis fordelt på lokaliteten. de fleste nedbrytningsstadier er representert, men det meste av dødveden er middels eller lite nedbrutt. Lokaliteten har få synlige spor av hogst og fremstår som ganske upåvirket. Skogen har enkelte spor av gammel kulturpåvirkning og har nok vært brukt som utmarksbeite fra gammelt av.
Artsmangfold: Gubbeskjegg (NT-nær truet) Alectoria sarmentosa og sprikeskjegg Bryoria nadvornikiana (NT) ble funnet i moderate mengder spredt på lokaliteten. Sukkernål Chaenotheca subroscida (NT) og rustdoggnål Sclerophora coniophaea (NT) ble registrert på enkelte gamle grantrær med grov sprekkebark. Det ble ikke funnet noen kravfulle vedlevende sopp, men det er sannsynlig at enkelte kravfulle arter forekommer på lokaliteten.
Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten fremstår som upåvirket i nyere tid.
Fremmede arter: Ingen arter registrert.
Del av helhetlig landskap: Lokaliteten omfatter et parti med fjellskog i fjellskogbeltet mellom Nordseter og Sjusjøen, og kan karakteriseres som en naturskogrest i et område som er betydelig påvirket av hytteutbygging og hogst. Slike områder kan ha funksjon for spredning av gammelskogsarter til omkringliggende skog. Tilgrensende områder nedenfor skiløypa mellom Nordseter og Sjusjøen er mer hogstpåvirkede, selv om det også her finnes mindre partier med eldre granskog som til dels har naturskogskvaliteter.
Verdivurdering: Relativt stor gammel granskogslokalitet i naturskogsfase på fattig- intermediær mark. Skogen har spredte gammelskogselementer som gamle trær med grov sprekkebark, gadder og liggende dødved. Det ble registrert fire NT-arter på lokaliteten som typisk er knyttet eldre grantrær og dødved av gran. Læger finnes i ulike størrelser og nedbrytningsstadier, men er ganske klumpvis fordelt. Lokaliteten vurderes som lokalt viktig (C-verdi), men i øvre sjiktet.
Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bevares og utvikles best gjennom fri utvikling.
••

39 Djupsaugflø

Gammel sump- og kildeskog – Gammel gransumpskog Verdi: B Areal : 16 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av Lars Erik Høitomt og Torbjørn Høitomt (BioFokus) den 28.09.2018 i forbindelse med kvalitetssikring og nykartlegging av naturtyper øst og nord for Lillehammer på oppdrag for Lillehammer kommune. Rødlistekategorier følger norsk rødliste for arter 2015 og norsk rødliste for naturtyper fra 2018.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger langs Mesnaelva like nedstrøms for Mesnasaga, sør for Mesnhaugen i Lillehammer kommune, Oppland fylke. Berggrunnen er halvrik og består av sandsteiner overdekt med torv og tynne moreneavsetninger. Lokaliteten grenser for det meste til halvgammel granskog på fastmark samt noe myr/myrkantmark i østre del. Vegetasjonen er for det meste av fattige typer.
Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder en gammel sump- og kildeskog med utformingen gammel gransumpskog. Skogen er en mosaikk mellom skogsmark og fastmark, men sumpvegetasjonen utgjør allikevel det meste av arealet. Vegetasjonen er for det meste fattig, men i enkelte overgangspartier mellom fastmark og sumpmark finnes noen intermediære partier. Tresjiktet består for det meste av gran med noe innslag av bjørk og enkelte furutrær i den nordvestre delen. Feltsjiktet er fattig til intermediært og innehar arter som stri kråkefot, vassrørkvein, myrhatt, skogsnelle, molte og i rikere sig forekommer kvitbladtistel. En god del av grantrærne i skogen er gamle, sturede og har stått over minst én runde med hogst. Det er ganske lite dødvedkvaliteter i skogen, men i enkelte partier finnes ansamlinger med ganske nydannede granlæger. Enkelte godt nedbrutte granlæger ligger spredt. Lokaliteten fremstår som ugrøftet og skogen har ikke vært gjennomhugget på lang tid.
Artsmangfold: Gubbeskjegg Alectoria sarmentosa (NT-nær truet) ble funnet på grankvister flere steder. Sukkernål Chaenotheca subroscida (NT) ble funnet på grov sprekkebark hos gamle grantrær. I mer lysåpne partier ble det også observert granseterlav Hypogymnia bitteri (NT) på gamle sturende grantrær. Trollsotbeger Cyphelium karelicum (VU-sårbar) ble funnet på en svært gammel sturende gran sentralt på lokaliteten. Arten forekommer i rikelige mengder på døde grankvister på dette treet. Potensialet for artsforekomster av flere kravfulle lavarter knyttet til gamle grantrær vurderes som middels.
Bruk tilstand og påvirkning: Skogen fremstår som ganske upåvirket av menneskelige inngrep i nyere tid. Man kan så vidt se spor av gamle hogststubber enkelte steder.
Fremmede arter: Ingen arter registrert.
Del av helhetlig landskap: Sumpskogslokaliteten er ganske stor, ugrøftet og lite påvirket av hogst, noe som er ganske uvanlig for regionen.
Verdivurdering: Stor sumpskogslokalitet med forekomster av gamle sturende grantrær og noe liggende dødved. Gamle sturende grantrær gjør at lokaliteten har forekomster av noen kravfulle lavarter som krever en viss kontinuitet i gamle grantrær. 3 NT-arter og én VU-art ble registrert på lokaliteten. Sumpskogen har ingen spor av grøfting og skogen har ikke vært hugget på mange år. Lokaliteten vurderes som viktig (B-verdi).
Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bevares og utvikles best gjennom fri utvikling.
••

40 Kjøll

Slåttemark – Rik slåtteeng Verdi: C Areal : 1 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av Lars Erik Høitomt (BioFokus) den 13.06.2018 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtyper i Lillehammer kommune på oppdrag for Lillehammer kommune. Lokaliteten erstatter tidligere avgrensning BN00030086 - Kjøll. Beskrivelse og avgrensning er oppdatert. Rødlistekategorier følger norsk rødliste for arter 2015 og norsk rødliste for naturtyper fra 2018.
Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i et ganske flatt område sør for Åsen langs Olasvevegen (gårdsnummer 38, bruksnummer 16) nordøst for Lillehammer by i Lillehammer kommune, Oppland fylke. Berggrunnen er halvrik og består av sandsteiner og skifer overdekt med tynne moreneavsetninger.
Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen slåttemark med utforming rik slåtteeng. Enga har både tørre og friske partier. Slåtteeng er vurdert som kritisk truet (CR) på rødlista for naturtyper og er også en utvalgt naturtype. På enga finnes engarter som kattefot, prestekrage, gulaks, blåklokke, skogstorknebb, ballblom, engrapp, engsyre, gulmaure, rødkløver, hårsveve og en rød sveve som ikke er bestemt til art. Deler av enga er intensivt skjøttet som plen og noe areal er i begynnende gjengroing med bringebærkratt og unge granoppslag. Det er usikkert når hevden opphørte fra gammelt av og om lokaliteten tidligere har blitt brukt til beite.
Artsmangfold: Ingen kravfulle arter ble registrert under feltarbeidet og ifølge Artskart er det heller ikke gjort registreringer av kravfulle arter på lokaliteten fra tidligere. Mangfoldet av karplanter og beitemarksopp bør imidlertid undersøkes nærmere og potensialet for artsforekomster av kravfulle arter jordboende sopp og karplanter vurderes som middels høyt.
Bruk tilstand og påvirkning: Deler av lokaliteten blir i dag intensivt skjøttet som plen og noe hageavfall er dumpet ut på enga. Enga virker ikke å ha blitt gjødslet og er restaureringspotensialet er derfor ganske høyt.
Fremmede arter: Ingen arter registrert.
Del av helhetlig landskap: Slåttemarka ligger i et stort kulturmarksområde med flere nærliggende slåttemarker og andre kulturmarksenger. Svært mange av de nærliggende engene er imidlertid i sterk gjengroing og/eller forringet på grunn av gjødsling.
Verdivurdering: Ugjødslet middels stor slåttemarkslokalitet uten registrerte forekomster av kravfulle arter, men med middels høyt potensial for artsforekomster av slike. Deler av enga blir intensivt hevdet som plen, mens andre deler av enga er under gjengroing. Restaureringspotensialet vurderes som ganske høyt. Enga ligger i nærheten av

andre kulturmarkslokaliteter (<1km). Lokaliteten vurderes som lokalt viktig (C-verdi), men verdien vil kunne oppjusteres ved funn av kravfulle arter.
Skjøtsel og hensyn: Det er et stor stort behov for å sette i gang skjøtsel i form av rydding og slått på deler av lokaliteten som er under gjengroing. De delene som skjøttes som plen bør slås mindre intensivt slik at plantene får mulighet til å sette frø. Hageavfall bør fjernes fra lokaliteten.
••

41 Kaldmyra

Rik sumpskog, kildeskog og strandskog – Rik løvsumpskog Verdi: C Areal : 3 daa

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av Lars Erik Høitomt (BioFokus) den 14.08.2018 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtyper i Lillehammer kommune på oppdrag for Lillehammer kommune. Lokaliteten erstatter tidligere avgrensning BN00030168 - Kaldmyra. Beskrivelse og avgrensning er oppdatert. Rødlistekategorier følger norsk rødliste for arter 2015 og norsk rødliste for naturtyper fra 2018.
Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger nordvest for gården Kaldmyra i Lillehammer kommune, Oppland fylke. Berggrunnen består av halvrik sandstein overdekt med tykke torvlag og moreneavsetninger.
Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder en rik sumpskog, kildeskog og strandskog med utforming rik løvsumpskog. Lokaliteten var tidligere registrert som rikmyr, men denne er pr. i dag helt tresatt og må derfor defineres som sumpskog. Tresjiktet domineres av bjørk og gran med mindre innslag av gråor og rogn. I feltsjiktet finnes jåblom, myrhatt, stjernestarr, flaskestarr, myrfiol, vassrørkvein, mjødurt, tepperot og myrmaure. I bunnsjiktet finnes mye spriketorvmose. Historiske flyfoto viser at sumpskogen var mer åpen på 1960-tallet grunnet intensivt beitetrykk i området. Lokaliteten hadde nok da et myrkantpreg med mindre trær. Siden 1960-tallet har det imidlertid skjedd en kraftig gjengroing etter opphør eller stor reduksjon av beitedyr i skogen noe som har ført til økte tilvekst av trær på lokaliteten. Det er få gamle trær og svært lite dødved på lokaliteten.
Artsmangfold: Granseterlav Hypogymnia bitteri (NT-nær truet) ble funnet på en sturende gran midt i lokaliteten. Potensialet for artsforekomster av flere kravfulle arter på lokaliteten vurderes som lavt.
Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten fremstår som ugrøftet og er ellers lite påvirket av menneskelige inngrep i nyere tid.
Fremmede arter: Ingen arter registrert.
Del av helhetlig landskap: Sumpskogslokaliteten er ugrøftet og lite påvirket av hogst, noe som er ganske uvanlig for regionen.
Verdivurdering: Middels stor sumpskogslokalitet med noen få kjennetegnende arter og 1 registrert NT-art. Lokaliteten har lite småskala variasjon og få gammelskogselementer. Sumpskogen fremstår som ugrøftet og buffersonen er intakt. Lokaliteten vurderes som lokalt viktig (C-verdi).
Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bevares og utvikles best gjennom fri utvikling.
••

42 Askjellrudåsen N for

Rikmyr – Skog- og krattbevokst rikmyr i høgereliggende strøk (MB-NB) Verdi: B Areal : daa

Innledning: Lokaliteten ble først kartlagt av Anders Breili (Lillehammer kommune) 12.08.2015. Senere er lokaliteten oppdatert av Torbjørn Høitomt (BioFokus) den 14.08.2018 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtyper i Lillehammer kommune på oppdrag for Lillehammer kommune. Lokaliteten erstatter tidligere avgrensning BN00110591 - Askjellrudåsen N for. Beskrivelse og avgrensning er oppdatert. All relevant informasjon fra naturbase er videreført. Rødlistekategorier følger norsk rødliste for arter 2015 og norsk rødliste for naturtyper fra 2018.
Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger nord for Askjellrudåsen og omfatter et parti med åpen og halvåpen rikmyr. Berggrunnen i området består av arkose og leirskiferen kan stedvis danne grunnlag for basekrevende vegetasjon
Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten omfatter et areal med rikmyr som veksler mellom å være åpen og kratt-/skogbevokst. I kantene er det overganger mot intakte sumpskogsmiljøer. Store deler av lokaliteten preges av rike vegetasjonstyper, selv om deler av myra kanskje ikke er rikere enn intermediær.
Artsmangfold: Lokaliteten er artsrik med en rekke basekrevende arter, slik som jåblom (Parnassia palustris), breiull (Eriophorum latifolium), fjelltistel (Saussurea alpina), dvergjamne (Selaginella selaginoides), skogmarihand (Dactylorhiza fuchsii), tvebostarr (Carex dioica), gulstarr (C. flava), taglstarr (C. appropinquata), myrsauløk (Triglochin palustre) og sveltull (Trichophorum alpinum) og). For øvrig mer nøysomme arter som myrhatt (Comarum palustre), bukkeblad (Menyanthes trifoliata), småtranebær (Oxycoccus microcarpus), vendelrot (Valeriana sambucifolia), rundsoldogg (Drosera rotundifolia), dvergbjørk (Betula nana), myrsnelle (Equisetum palustre), sølvbunke (Deschampsia cespitosa), hundekvein (Agrostis canina) og blokkebær (Vaccinium uliginosum). Av moser forekommer bla. rikmyrsarter som piperensermose (Paludella squarrosa), gullmose (Tomentypnum nitens) og praktflik (Lophocolea rutheana). Spesielt praktflik, sammen med andre rikmyrsmoser, gjør at partier av myra kan karakteriseres som ekstremrik. Den sjeldne arten grassigd Dicranum angustum (VU) er påvist på myra.

Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten er ikke påvirket av inngrep eller grøfting. I sumpskog vest for lokaliteten er det imidlertid spor av eldre grøfting, men dette har trolig hatt svært begrenset betydning for grunnvannsnivået i rikmyra. Kulturhistorisk bruk er ukjent, men sannsynligvis har området vært betydelig mer påvirket av beite tidligere. Sumpskogen som myra grenser mot har stedvis innslag av fuktenger som har vært brukt til slått.
Fremmede arter: Ingen registrert.
Del av helhetlig landskap: Rikmyrer er sjeldne i denne delen av Lillehammer. Lokaliteten grenser mot sumpskog og grunnvannsnivå og vannhusholdning står i forbindelse med denne sumpskogen.
Verdivurdering: Lokaliteten er vurdert som viktig (B-verdi), da den omfatter en mindre lokalitet med rikmyr med forekomst av en truet, habitatspesifikk art.
Skjøtsel og hensyn: Inngrep i lokaliteten og inngrep som fører til drenering og endret hydrogeologi i nærområdet må unngås. På sikt kan myra bli enda mer preget av kratt og trær og gro igjen mot (rik) sumpskog. Det går enkelte beitedyr i området, i tillegg til elg. Tråkk og beite fra husdyr og elg vurderes som positivt.
••

43 Bleikesætra NV

Naturbeitemark – Rik beiteeng Verdi: B Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/ Torbjørn Høitomt den 11. juli i forbindelse med naturtypekartlegging i Lillehammer kommune i 2018. Rødlistekategorier følger norsk rødliste for arter 2015 og norsk rødliste for naturtyper fra 2018.
Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger rett nordvest for Bleikesætra i Fåberg vestfjell i Lillehammer kommune og omfatter et areal med naturbeitemark i ei sørvendt liside.
Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen naturbeitemark med delnaturtypen rik beiteeng. Rikheten er noe varierende gjennom lokaliteten, men mye areal er dominert av kalkkrevende arter. Naturbeitemarka forekommer som glenner og partier med skogsmarks langs kantene. Noen spredte grantrær finnes også ute i selve naturbeitemarka og enkelte steder er mindre treklynger inkludert der disse har kommet opp i beitemarka som gjengroingselement. Noe einer kommer opp i busksjiktet. Naturbeitemark (semi-naturlig eng) er vurdert som sårbar (VU) på rødlista for naturtyper.
Artsmangfold: Det er påvist en lang rekke naturengarter i lokaliteten. Disse forekommer i miks med enkelte krevende fjellplanter. Vanlige arter i lokaliteten er harerug, gulstarr, fjellfrøstjerne, blåkoll, tepperot, følblom, flekkmure, hårstarr, dvergjamne, ljåblom, ryllik, gulaks, kattefot, kjerteløyentrøst, engbakkesøte (NT), grønnkurle, fjellmarikåpe, fjellveronika, legeveronika, aurikkelsveve, markjordbær, småengkall, seterfrytle og marinøkkel. I tillegg forekommer arealer med finnskjegg og noe sølvbunke og tyrihjelm i partier.
Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten ligger nær Bleikesætra og vegetasjonen bærer stedvis preg av beite. Både storfe og sau beiter fortsatt i området, men det kan se ut til at deler av lokaliteten allikevel er i svak gjengroing.
Fremmede arter: Ingen registrert
Del av helhetlig landskap: Lokaliteten inngår i en større helhet som omfatter flere lokaliteter med naturbeitemark og slåttemyr rundt Bleikesætra.
Verdivurdering: Lokaliteten har omkring 5 daa med funksjonell naturbeitemark. I henhold til faktaark for naturtyper fra 2014 oppnår lokaliteten middels vekt på antall habitatspesialister, rødlistearter og tilstand. Lokaliteten vurderes derfor som viktig (B-verdi).
Skjøtsel og hensyn: Lokalitetens bør fortsatt beites av både storfe og sau etter dagens regime eller aller helst litt mer intensivt.
••

44 Bleikesætra V

Slåttemyr – Rik slåttemyr Verdi: B Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/ Torbjørn Høitomt den 11. juli i forbindelse med naturtypekartlegging i Lillehammer kommune i 2018. Den sørlige lokaliteten er tidligere registrert i naturbase (BN00030177). Lokaliteten ble først avgrenset av H.C. Gjerlaug (Gjerlaug 1973) og deretter oppdatert og innlagt i naturbase av Jon Bekken i 2008. Relevant informasjon fra dette arbeidet er videreført. Rødlistekategorier følger norsk rødliste for arter 2015 og norsk rødliste for naturtyper fra 2018.
Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger rett vest for Bleikesætra i Fåberg vestfjell i Lillehammer kommune og omfatter tre separate arealer med svakt hellende slåttemyr.
Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningene gjelder naturtypen slåttemyr med delnaturtypen rik slåttemyr. Rikheten er noe varierende gjennom lokalitetene, men mye areal er dominert av kalkkrevende arter. Deler av lokaliteten lengst sør er spredt tresatt og overganger mot fastmarksskogsmark. Noe av disse litt tørrere, engpregete arealene kan kategoriseres som den kritisk truete (CR) naturtypen slåttemyrkant. Selve slåttemyra er rødlistet som sterkt truet (EN). Arealer med nokså sterkt kildepreg finnes spredt i de to dellokalitetene.
Artsmangfold: Det er påvist en lang rekke rikmyrarter i lokaliteten. Disse forekommer i miks med enkelte krevende fjellplanter. Vanlige arter i lokaliteten er harerug, gulstarr, fjellfrøstjerne, tepperot, flekkmarihånd, fjellrapp,

brunmakkmose, fjellsnelle, trillingsiv, sveltull, piperensermose, dvergsnelle, særbustarr, stortuffmose, kildemjølke, myrgittermose, myrtrompetmose, gulsildre, breimyrull, brudespore, svarttopp, rødsvingel, marigras og myrsaulauk. Noen av trærne på myra er gamle og på gammel gran finnes granseterlav, gubbeskjegg og sprikeskjegg, alle NT, vanlig.

Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten ligger nær Bleikesætra og vegetasjonen bærer preg av beite. Både storfe og sau beiter i området, men det kan se ut til at deler av lokalitetene allikevel er i svak gjengroing. Det kan se ut til at dyrene ikke beveger seg alt for mye ut på myrene. Det er usikkert når slåtteaktiviteten i området opphørte.

Fremmede arter: Ingen registrert

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten inngår i en større helhet som omfatter flere lokaliteter med naturbeitemark og slåttemyr rundt Bleikesætra.

Verdivurdering: Lokaliteten omfatter et større areal med rik slåttemyr i et område der naturtypen forekommer nokså vanlig. Lokaliteten oppnår middels vekt på tre av fem parametere i henhold til faktaark for naturtypen fra 2014. Verdien settes derfor til viktig (B-verdi)

Skjøtsel og hensyn: Ideelt sett bør slåtteaktiviteten gjennopptas. Dette er trolig ikke særlig sannsynlig og nest best er fortsatt beite av både storfe og sau etter dagens regime eller aller helst litt mer intensivt. Man bør imidlertid passe på at tråkkskader blir for omfattende. Det er per i dag ikke noe problem med dette.

••

45 Bleikesætra V

Naturbeitemark – Rik beiteeng Verdi: B Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/ Torbjørn Høitomt den 11. juli i forbindelse med naturtypekartlegging i Lillehammer kommune i 2018. Rødlistekategorier følger norsk rødliste for arter 2015 og norsk rødliste for naturtyper fra 2011.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger rett vest for Bleikesætra i Fåberg vestfjell i Lillehammer kommune og omfatter et lite areal med naturbeitemark i ei sørvendt liside.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen naturbeitemark med delnaturtypen rik beiteeng. Rikheten er noe varierende gjennom lokaliteten, men mye areal er dominert av kalkkrevende arter. Naturbeitemarka forekommer som glenner og partier med skogsmarks langs kantene. Noen spredte trær finnes også ute i selve beitemarka. Naturbeitemark (semi-naturlig eng) er vurdert som sårbar (VU) på rødlista for naturtyper.

Artsmangfold: Det er påvist en lang rekke naturengarter i lokaliteten. Disse forekommer i miks med enkelte krevende fjellplanter. Vanlige arter i lokaliteten er harerug, gulstarr, fjellfrøstjerne, blåkoll, tepperot, følblom, flekkmure, hårstarr, dvergjamne, ljåblom, ryllik, gulaks, kattefot, kjerteløyentrøst, bakkesøte (NT), grønnkurle, fjellmarikåpe, fjellveronika, legeveronika, aurikkelsveve, markjordbær, småengkall, seterfrytle og marinøkkel. I tillegg forekommer arealer med finnskjegg.

Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten ligger nær Bleikesætra og vegetasjonen bærer stedvis preg av beite. Både storfe og sau beiter fortsatt i området, men det kan se ut til at deler av lokaliteten allikevel er i svak gjengroing.

Fremmede arter: Ikke påvist

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten inngår i en større helhet som omfatter flere lokaliteter med naturbeitemark og slåttemyr rundt Bleikesætra.

Verdivurdering: Lokaliteten har omkring 1,5 daa med funksjonell naturbeitemark. I henhold til faktaark for naturtyper fra 2014 oppnår lokaliteten middels vekt på antall habitatspesialister, rødlistearter og tilstand. Lokalitetens må sees i sammenheng med andre lignende naturtyper i nærheten og bør derfor på tross av sin beskjedne størrelse vurderes som viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Lokalitetens bør fortsatt beites av både storfe og sau etter dagens regime eller aller helst litt mer intensivt.

••

46 Bleikesætra Ø

Gammel granskog – Gammel høyereliggende granskog Verdi: C Areal : daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/ Torbjørn Høitomt den 11. juli i forbindelse med naturtypekartlegging i Lillehammer kommune i 2018. Rødlistekategorier følger norsk rødliste for arter 2015 og norsk rødliste for naturtyper fra 2018._

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger rett øst for Bleikesætra i Fåberg vestfjell i Lillehammer kommune og omfatter et granskogsområde i ei sørvendt liside. _

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen gammel granskog med delnaturtypen gammel høyereliggende granskog. Gran er helt dominerende i tresjiktet. Feltsjiktet er for det meste fattig med dominans av trivielle arter tilknyttet blåbær- og svak lågurtvegetasjon.

Artsmangfold: Lokaliteten huser store bestander med gubbeskjegg, sprikeskjegg og granseterlav, alle NT. I tillegg forekommer svartsonekjuke (NT) og granrustkjuke sparsomt. Det er et videre potensiale for rødlistearter, men dette begrenser seg trolig til arter i lavere kategorier.
Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten ligger nær Bleikesætra og vegetasjonen bærer stedvis preg av å være preget av beite. Skogen er også påvirket av tidligere tiders hogst, men det finnes en del gamle trær. I tillegg finnes også en del dødved i flere stadier, inkludert flere grove læger og høgstubber.
Fremmede arter: Ingen registrert.
Del av helhetlig landskap:
Verdivurdering: Dette er et nokså lite areal med gammel granskog med god forekomst av kontinuitetsbærende elementer. Beliggenheten i et høydelag hvor det finnes mye gammelskog, sannsynlig mangel på truete arter og den beskjedne størrelsen gjør at denne lokaliteten vurderes som lokalt viktig (C-verdi).
Skjøtsel og hensyn: Lokalitetens verdier bevares og utvikles best under fri utvikling.
••

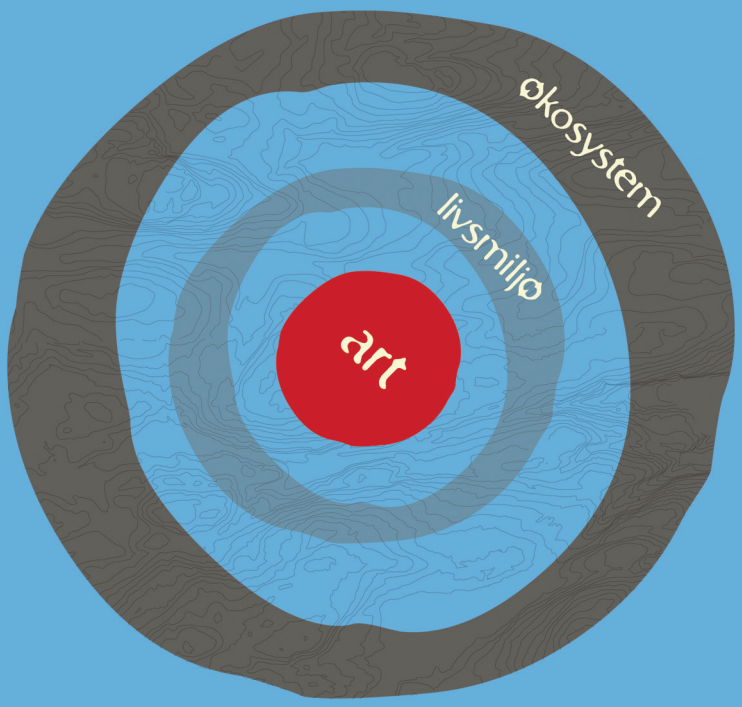

BioFokus er en ideell stiftelse som skal tilrettelegge informasjon om biologisk mangfold for beslutningstakere, samt formidle kunnskap innen fagfeltet bevaringsbiologi. BioFokus ønsker å bidra til en kunnskapsbasert forvaltning av norsk natur.

En kunnskapsbasert forvaltning forutsetter god dokumentasjon av de arealene som skal forvaltes. BioFokus legger derfor stor vekt på feltarbeid for å sikre oppdaterte og relevante data om botanikk, zoologi, økologi, samt avgrensning og verdisetting av områder.

Høy kompetanse er en forutsetning for å kunne registrere og presentere biologisk mangfold-data på en god måte. BioFokus sine medarbeidere er derfor godt skolert innenfor en rekke artsgrupper og har en bred økologisk forståelse for de ulike naturtypene som de arbeider med, det være seg skog, kulturlandskap eller ferskvann. Digitale verktøy som databaser, GIS og bilde-behandling er viktige redskaper i vårt arbeid for å anskueliggjøre naturverdier på en best mulig måte.

Stiftelsen utgir to digitale rapportserier som heter BioFokus-rapport og BioFokus notat,
http://www.biofokus.no/Publikasjoner/publikasjoner.htm

BIO FOKUS
Gaustadalléen 21
0349 OSLO
Org.nr: 982 132 924
post@biofokus.no
www.biofokus.no

ISSN 1504-6370
ISBN 978-82-8209-718-5

BioFokus-rapport 2019-4